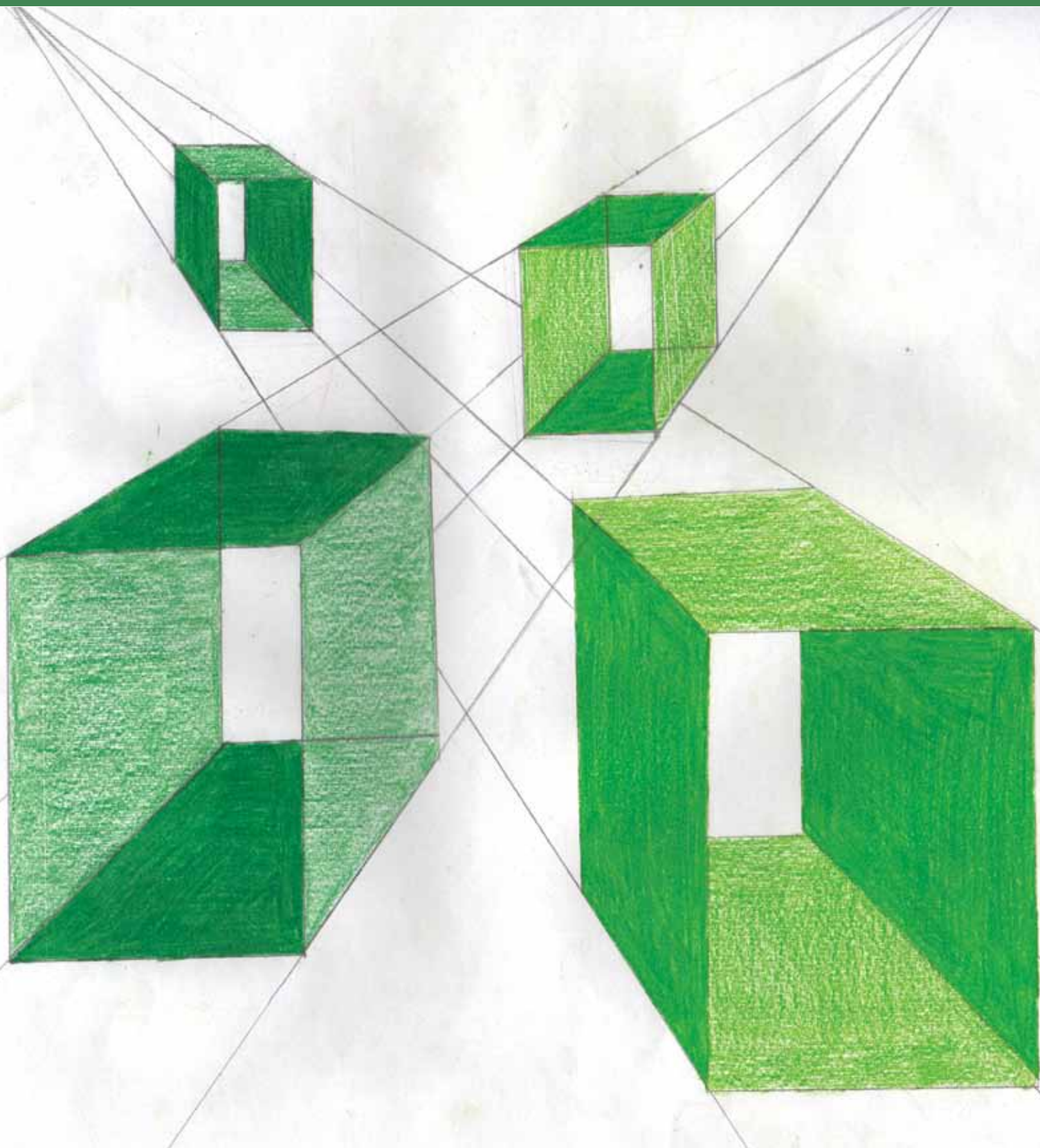

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

OLGICA IN MI

ŠOLSKO GLASILO OŠ OLGE MEGLIČ | letnik II, številka 1, februar 2015 | ISSN 2385-9369

OLGICA IN MI

Odgovorna urednica: Helena OCVIRK

Urednik: Vojko JURGEC

Uredništvo: Gabrijela ANŽEL, Aldina Clarisa BAN, Tjaša CEBEK, Ina GAJZER, Žiga GODICELJ, Matej HRNČIČ, Niko KAUČEVIČ, Sven KOKOL VUKSANOVIČ, Tonček LUKMAN ŽUNEC, Klara MILOŠIČ, Matija MRŠEK, Taša ROJKO, Alja ROZMAN, Monja SABOTIN, Jana SEVER, Neža STANKOVIČ, Nika ŠOŠTARIČ, Maša TRAVNIKAR PREAC

Mentor ID šolski novinarji & IP TISK: Vojko JURGEC

Mentorica ŠNO: Vlasta MLINARIČ

Fotografije: ID Foto & video

Mentor ID Foto & video: Peter MAJCEN

Lektorica: Vlasta MLINARIČ

Oblikovanje: Peter MAJCEN, Vojko JURGEC

Priprava za tisk: Peter MAJCEN

Naslovnica: Nuša Puž, 9. b

Tisk: Grafika perfekt d.o.o.

Naklada: 370 izvodov

ISSN 2385-9369

Izdala:

OŠ OLGE MEGLIČ PTUJ

Prešernova 31

2250 Ptuj

Tel.: 02 749 20 10

Faks: 02 749 20 11

e-pošta: group1.osmbom@
guest.arnes.si

Spletna stran: www.olgica.si

Facebook: [www.facebook.com/
olgica.ptuj](http://www.facebook.com/olgica.ptuj)

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

Prispevke zbiramo na:
solski.novinarji@olgica.si

Drage učenke, dragi učenci!

Kočno tukaj! Tretja številka šolskega časopisa Olgica in mi! Verjamem, da ste ga že težko pričakovali. Kdo ga ne bi, ko pa se je v tem prvem polletju v šoli in izven nje zgodilo toliko lepih dogodkov, o katerih je potrebno pisati in svoja doživetja podeliti s prijatelji in starši, z babicami in dedki. Vaš trud, delo in zagnanost so okronala številna priznanja iz tekmovanj na področju znanja, športa, literarnega, likovnega, glasbenega in lutkovno-dramskega ustvarjanja ter udejstvovanja na različnih prireditvah in dnevih dejavnosti. V časopisu boste med drugim lahko izvedeli tudi kaj o sodelovanju na drevesni olimpijadi, martinovanju, otroškem parlamentu, zimski pravljici, zabavno-glasbeni prireditvi Otroci pojejo slovenske pesmi, o obisku tovarne Talum in o mladinski pisateljici Janji Vidmar ter še o mnogih drugih vznemirljivih dogodkih in zasluženih uspehih Vas ter vaših sošolcev in sošolk. Ob vseh uspehih pa nikakor ne smete pozabiti na vaše starše in učitelje, ki vas pri učnem in drugem delu spodbujamo, usmerjamo ter vodimo in se skupaj z vami neizmerno veselimo vaših dosežkov. Ponosni smo na vas in vam zaupamo. Verjamem, da boste ob naši skupni podpori tako uspešni kot sedaj tudi v prihodnje.

Dragi Olgicarji!

Želim vam prijetno počitniško prebiranje novic iz Olgice, in ker smo v dneh, ki jim pravimo čas norčavosti, vam želim tudi veselo in iskrivo pustovanje.

Helena Ocvirk, ravnateljica

ENGLISH IN ACTION

Nika Strašek in Sara Arnuš, 6. a

Zadnji teden poletnih počitnic smo se nekateri učenci osnovne šole Olge Meglič udeležili angleškega tečaja – "English In Action". Poučevala sta nas Chloe in Andy – učitelja iz Anglije.

Razdeljeni smo bili v skupino mlajših in skupino starejših učencev skupaj z učenci nekaterih drugih ptujskih šol. Več kot 6 ur dnevno smo se pogovarjali v angleškem jeziku, reševali angleške naloge in se igrali zabavne igrice. Ob zaključku tečaja smo udeleženci pripravili zaključno prireditev za starše in sorodnike. Vsaka skupina je predstavila svoj projekt in vsak razred svoj "show". Tečaj angleškega jezika se je zaključil s podelitvijo diplom.

Veseli smo, da smo se prijetno zabavali ob učenju angleškega jezika in se veliko naučili.

PRVI ŠOLSKIDAN

Gabrijela Anžel in Aldina Clarisa Ban, 8. a

V ponedeljek, 1. septembra 2014, smo po prekratkih poletnih počitnicah znova sedli v šolske klopi. Na proslavi ob svečanem začetku novega šolskega leta nas je najprej

vse nagovorila ravnateljica, ga. Helena Ocvirk. V svojem govoru je izpostavila naše devetošolce, ki se bodo s tem šolskim letom poslovili od naše Olgice, in tudi naše nove Olgičarje, 37 prvošolčkov, katere smo nagradili z velikim aplavzom. Po ravnateljčinem govoru je sledil krajši zabavni program. Čarodej Augustino je vse prisotne, še posebej pa naše najmlajše, navdušil s svojimi čarovniškimi triki in tudi s svojimi šalami, s katerimi je poskrbel za obilo smeha. Gospa ravnateljica je nato predstavila razrednike. Razredničarki 1. razreda, ga. Natalija Nežmah in ga. Brigita Krajnc, pa sta na oder po imenih povabili naše prvošolčke ter jih nato odpeljali v svoji učilnici. Tudi drugi učenci smo se s svojimi razredniki odpravili v učilnice, kjer smo dobili urnike in najpomembnejše informacije o novem šolskem letu. Za konec smo se posladkali še s sladoledom in se nato odpravili domov.

FOLKLORNI KIMAVČEVI DNEVI

Niko Kaučevič, 9. a

V okviru folklornih kimavčevih dnevov so nas v petek, 5. septembra

2014, na Olgici obiskali člani folklorne skupine Mak iz Varaždina na Hrvaškem. V eni šolski uri so nam s predstavitvijo nekaterih tradicionalnih hrvaških plesov predstavili del svoje kulture. Po mojem mnenju je bila celotna prireditev zelo dobro izvedena, saj so ob koncu na oder povabili tudi učence, da se jim pridružimo. Na povabilo se je odzvalo veliko število učencev, ki so jih nato naši gostje naučili nekaj plesnih korakov. Tako mlajši kot tudi starejši učenci so se izkazali za odlične plesalce.

ULICE OTROKOM

Šolski novinarji

Kot vsako leto do sedaj, se je naša šola tudi letos vključila v akcijo »Ulice otrokom«. To je vseslovenska akcija, v okviru katere se za nekaj časa zaprejo ulice v bližini šol in vrtcev. Namesto zvokov avtomobilov lahko na ulicah slišimo otroški smeh in veselje. Naši učenci iz prvega vzgojno-izobraževalnega obdobja (tj. od 1. do 3. razreda) so se v petek, 19. septembra 2014, zabavali ob štafetnih igrah in risanju s kredami po vozišču ter se veliko novega naučili o prometu.

1. KULTURNI DAN 3. VIO

Aldina Clarisa Ban, 8. a

V petek, 26. septembra 2014, smo imeli vsi učenci naše šole 1. kulturni dan. Tema le-tega je bila »Spoznava-nje kulturne dediščine Ptuj«, tako da smo si ogledali nekatere najpomembnejše znamenitosti na Ptuj. Učenci od 6. do 9. razreda smo se udeležili tudi delavnice o 1. svetovni vojni, ki so jo za nas pripravili na ptujskem gradu. Spoznali smo delo radioamaterskega društva Ptuj, Elektro in računalniške šole Ptuj kot tudi slovenske vojske.

Osmošolci smo se najprej ustavili pri Orfejevem spomeniku, kjer so trije učenci povedali nekaj osnovnih podatkov o tej kulturni znamenitosti, in sicer v slovenščini, angleščini in nemščini. Nato smo si ogledali mestni stolp in se odpravili proti najstarejši hiši na Ptuj (tj. Prešernova 4). Po ogledu le-te smo odšli na ptujski grad, kjer smo imeli delavnico na temo iz 1. svetovne vojne, ogledali pa smo si tudi razstavo na isto temo. Kasneje smo se ustavili še ob grajskem stolpu na predstavitvi radioamaterjev, Elektro in računalniške šole ter slovenske vojske. Pot nas je nato vodila do malega gradu, kjer danes domuje knjižnica Ivana Potrča Ptuj, in do dominikanskega samostana. Nato smo se sprehodili do središča mesta – natančneje do mestne hiše in Florijanovega spomenika. Naša zadnja postaja je bila Miheličeva galerija, kjer smo si ogledali razstavo »Drava – življenje reke«.

Kulturni dan je hitro minil in bili smo zadovoljni, da smo se naučili veliko novega.

DAN TURIZMA

Daša Stanka Mogu, 8. a

27. september je svetovni dan turizma, ki smo ga obeležili tudi na Ptuj, in sicer v sodelovanju MO Ptuj in Turističnega društva Ptuj. Letošnja rdeča nit je bila »Turizem in razvoj skupnosti«. Na Ptuj je bilo praznovanje še posebej pestro, saj so se nam v petek, 26. septembra 2014, predstavili gostje iz Koprivnice, oziroma iz koprivniško-križevačkega okraja. Ti se na Ptuj predstavljajo z mednarodno razstavo umetniških del naivnega slikarstva hlebinskih del in kipov, ki so nastali v okviru projekta »Alpe Adria srce naive«. Razstavo si je mogoče ogledati v nakupovalnem centru Qlandia, kjer bo na ogled do 11. oktobra.

Pri pripravi razstave je sodelovala tudi naša šola. Pri postavitvi je na pomoč priskočila naša učiteljica umetnosti, ga. Lea Kralj, prav tako pa smo poskrbeli za kulturni program ob otvoritvi, kjer sta zaigrali učenci naše šole – Aldina Clarisa

Ban in Gabrijela Anžel. Kulturni program so popestrili še gostje, in sicer s tamburaško skupino iz Koprivnice.

1. ŠPORTNI DAN

Žiga Godicelj in Neža Stankovič, 8. b

V sredo, 1. oktobra 2014, smo se vsi učenci od 1. do 9. razreda v okviru 1. športnega dne udeležili pohoda po haloški planinski poti. Namen tega športnega dne je, da vsak učenec v času osnovnošolskega šolanja prehodi celotno haloško planinsko pot. Tako so se učenci 1. in 2. razreda podali na približno dvourno pot od Švabovega do Borla. Tretješolci so skupaj s četrtošolci prehodili uro dlje trajajočo pot od Vidma do podlehniške šole, petošolci pa so se skupaj s šestošolci podali na pot v Narapljah (pri šoli) in svoj pohod zaključili v Doklecah. Četrta tura je vodila sedmošolce in nas, osmošolce, od ribnika v Podlehniku do Popovcev. Približno tri ure smo potrebovali, da smo jo opravili. Devetošolci so imeli najzahtevnejši del haloške planinske poti, podali so se namreč na Donačko goro.

Lepo vreme in obilo dobre volje sta poskrbela, da bomo naš prvi športni dan še dolgo imeli v lepem spominu.

DREVESNA OLIMPIJADA

Ajda Podgorelec, 9. a

Torek, 30. september 2014, je bil za učence OŠ Olge Meglič prav poseben dan. Sodelovali smo na Drevesni olimpijadi, v okviru katere smo zasadili šestnajst dreves in jih celo lahko poimenovali. Dopoldan smo se učenci 5. a in 9. a z razredničarkama, go. Darjo Brlek in go. Darjo Lipovec, ter ravnateljico, go. Heleno Ocvirk, odpravili do parkirišča pod gradom, kjer nas je pričakal avtobus. Z njim smo se odpeljali do novega mestnega pokopališča na Rogoznici, kjer so nas že čakali komunalni delavci ter ekipa lokalne televizije PeTV. Prireditev se je začela z uvodnim nagovorom naše ravnateljice, nadaljevali pa sta učenci 9. razreda naše šole, ki sta zbranim najprej na kratko predstavili mednarodni projekt »Treelympics 2014 – Drevesna olimpijada 2014«. Gre namreč za projekt, ki poteka v okviru ENO – Environment Online, globalne virtualne šolske mreže, v katero je povezanih preko 10 aq000 šol iz 157 držav. Na okoljski konferenci Rio+20 se je organizacija ENO zavezala, da bomo šole po vsem svetu do leta 2017 posadile 100 milijonov dreves. K izpolnitvi tega cilja je v okviru naše ekošole tako svoj del prispevala tudi naša šola – OŠ Olge Meglič. Po kratki predstavitvi projekta sta devetošolki povedali še nekaj zanimivosti o drevesih, ki smo jih sadili, tj. o rumenem drenu oz.

Cornus masu, kot je njegovo znanstveno ime. Tudi učenci 5. a razreda so prispevali svoj del h kulturnemu programu; najprej so zrecitali, potem pa še zapeli nekaj pesmi. Po koncu našega programa je nekaj besed povedal tudi g. Alen Hodnik, direktor Javnih služb. G. Stanko Hanželič, vodja zimskih javnih služb in urejanja javnih površin, pa nam je s pomočjo javnih delavcev pomagal posaditi prvo drevo. Nato smo veselo nadaljevali s sajenjem dreves, in sicer po načrtu zasaditve, ki ga je pripravil krajinski arhitekt, g. Boštjan Vauda.

Ko je bilo posajeno še zadnje drevo, je bil občutek še posebej lep, saj bodo na novo posajena drevesa še dolgo nudila senco ljudem v sončnih dneh ter tudi prostor pticam za gnezdenje. Vsak od nas pa bo z veseljem in ponosom lahko dejal: »To drevo sem posadil-a jaz!«

1. TEHNIŠKI DAN IN TRŽNICA POKLICEV

Nika Šoštarič in Tjaša Cebek, 8. b

V torek, 14. oktobra 2014, je na naši šoli za učence od 1. do 9. razreda potekal 1. tehniški dan. Isti dan, ob 17. uri, pa smo že osmo leto zapored pripravili tržnico poklicev.

Učenci od 1. do 5. razreda so v dopoldanskem času v okviru tehniškega dne izdelovali različne izdelke za prihajajoči bazar, in sicer prvošolci papirnate škatlice v obliki snežaka in novoletne voščilnice, drugošolci jelenčke iz tulcev in obeske, tretješolci eko okraske za smrečico, uhane in verižice, četrtošolci izdelke iz gline in petošolci svečke in okraske iz voska, sklede in smrečice iz vrvice in volne ter krožnike iz mozaika. Tema tehniškega dne za učence od 6. do 9. razreda je bila poklicna orientacija s tržnico poklicev. Najprej smo po razredih imeli delavnice, kjer smo podrobneje spoznali izobraževalni sistem v Sloveniji in značil-

nosti nekaterih poklicev. V drugem delu tehniškega dne smo si lahko v okviru tržnice poklicev ogledali predstavitve 20 srednjih šol, slovenske vojske, policije in zavoda za zaposlovanje, kjer smo dobili veliko zanimivih podatkov, ki so oz. nam bodo pomagali pri odločitvi za nadaljnje šolanje.

TEDEN OTROKA V PODALJŠANEM BIVANJU

Ina Gajzer, 8. b, in Aldina Clarisa Ban, 8. a

V mesecu oktobru, ko praznujemo svetovni dan otroka in teden otroka, so se učenci iz oddelkov podaljšanege bivanja udeležili številnih različnih aktivnosti, ki so jim popestrile oktobrske popoldneve. Veliko so ustvarjali iz jesenskih plodov ter iz slanege testa oblikovali pujske sreče. Skuhali so si kostonje in jedli jesensko sadje. Nikakor pa niso zanemarili gibanja v naravi, saj so se igrali štafetne igre in preživeli veliko časa na prostem, kjer jih je razvajalo toplo jesensko sonce. V okviru akcije, ki smo jo na naši šoli izvedli ob svetovnem dnevu živali, so še zbirali hrano za živali. Obiskala jih je tudi psička Luna, s svojo lastnico go. Janjo, ki jim je podrobno povedala vse o značilnostih terapijskega psa. Učenci so se ves teden zelo zabavali in se hkrati tudi veliko naučili.

SIMBIOZA GIBA

Monja Sabotin in Maša Travnikar Preac, 7. a

Simbioza je vseslovenski projekt, ki že od leta 2011 povezuje »mladost in modrost«. V tem letu smo se vanj znova vključili tudi učenci naše šole, in sicer v tednu od 13. do 17. oktobra 2014. Cilj projekta, ki letos nosi ime "Simbioza giba", je, da med seboj povezuje različne generacije in v letošnjem letu jih je povezal v gibu. Tako so se babice in dedki učencev naše šole pridružili svojim vnukinjam in vnukom pri uri športa. Kot je v navadi pri pouku športa, je bilo najprej na vrsti ogrevanje – tj. razgibalne vaje, nato pa so na vrsto prišle različne športne aktivnosti. Učenci 1. in 2. razreda so premagovali poligon, kjer so na vsaki točki morali izvesti določene vaje, kot so vodenje žoge, metanje obročev, metanje žoge v koš in mnogo drugih. V 3., 4. in 5. razredu so dodali še hojo v parih ob skupaj zvezanih nogah, hojo po vrveh itd. Ga. Lidija Žmavc, ki nama je več povedala o tem projektu, je dodala, da je projekt uspel in da so naši najmlajši tako zelo uživali, da je ob koncu pouka športa, ko so se morali njihove babice in dedki posloviti, po obrazu stekla tudi kakšna solzica.

2. ŠPORTNI DAN 3. VIO

Matej Hrnčič in Tonček Lukman Žunec, 9. b

V četrtek, 23. oktobra 2014, smo imeli učenci od 6. do 9. razreda drugi športni dan, v okviru katerega smo se udeležili različnih športnih dejavnosti, in sicer od plavanja pa vse do boksa. Šestošolci so se odpravili v ptujske terme, kjer so imeli preverjanje znanja plavanja, kar je na naši šoli običaj že

vrsto let. Sedmošolci so se udeležili dveh športnih dejavnosti, in sicer kegljanja na mestnem stadionu Ptuj in boksa z Dejanom Zavcem v športnem centru Campus.

Naši osmošolci so se prav tako pomerili v dveh športnih dejavnostih. Učenci 8. b so se najprej z nami, učenci 9. b, preizkusili v bowlingu v Bowling centru Ptuj, nato pa so preizkusili še svoje strelske spretnosti na strelišču Strelskega kluba Ptuj. Učenci 8. a pa so svoj športni dan pričeli s streljanjem in ga zaključili z bowlingom, kjer so se družili skupaj z učenci 9. a.

Kot sva že zapisala, smo devetošolci en del športnega dne preživeli na bowlingu, drugi del pa smo preizkušali svojo vzdržljivost v fitnessu, in sicer v Fitness Centru Fit 2000.

2. KULTURI DAN 3. VIO

Sven Kokol Vuksanović in Niko Kaučević, 9. a

V petek, 24. oktobra 2014, smo imeli učenci od 6. do 9. razreda drugi kulturni dan. V okviru državnega projekta Dediščina gre v šole smo spoznavali kulturno dediščino bližnje okolice. Razdeljeni smo bili v tri skupine, in sicer so eno skupino tvorili učenci 6. a in 6. b skupaj z

učenci 7. a, drugo devetošolci in učenci 7. b, v tretji skupini so bili osmošolci. S časovnimi zamiki smo se z avtobusom odpravili do Kidričevega, kjer smo s pohodom po poti zgodovine obeležili letošnjo stoletnico pričetka 1. svetovne vojne. Ustavili smo se na posameznih točkah spominske poti in izvedeli več o tem zgodovinsko zelo pomembnem dogodku. Pot nas je vodila do starega kidričeveškega pokopališča, kjer je danes spominski park, nato pa v Muzej volnenih izdelkov in gobelinov v Majšperk, kjer smo imeli voden ogled. Naša zadnja postaja je bila Ptujška gora, kjer smo izvedeli več o samem kraju kot tudi o baziliki Marije zavetnice s plaščem. Čas je hitro minil in kmalu smo se vrnili nazaj na Ptuj, kjer smo se že veselili skoka v jesenske počitnice.

2. ŠPORTNI DAN ZA ČETRTOŠOLCE

Vita Lazić, 4. b

V petek, 24. oktobra 2014, smo imeli učenci 4. razreda drugi športni dan. Preživeli smo ga v dvorani Dejana Zavca, kjer smo boksal. Zjutraj smo se peš odpravili do dvorane. Ko smo

prispeli, smo nahrbtnnike odložili v garderobi. Nato smo se zbrali v majhni telovadnici, kjer so bile boksarske vreče. Tam so nas sprejeli trenerji boksa in začeli smo z ogrevanjem. Nato smo se razdelili v tri skupine. Prva skupina je vadila udarce, druga bokkala v boksarske vreče in tretja je bokkala s trenerjem v ringu. Na koncu smo imeli vsi možnost boksat s trenerjem v ringu. Ta del športnega dne je zelo hitro minil. Zahvalili smo se in odšli nazaj v šolo, kjer smo nadaljevali s športom v šolski telovadnici. To je bil zelo zanimiv dan.

NASTOP OB MARTINOVANJU

Nika Šoštarič in Tjaša Cepek, 8. b

V petek, 7. novembra 2014, je na Ptuj potekala prireditev ob martinovanju, na kateri so nastopili tudi naši drugošolci. V kulturno-zabavnem programu so nastopali učenci več ptujskih šol in otroci vrtca Ptuj. Našo šolo so zastopali učenci 2. a in 2. b, ki so se predstavili s pevsko-plešno točko z naslovom Psiček nima repa več. Na odru so se predstavili s krajšo dramatizacijo, nato pa so zaplesali oblečeni v narodne noše.

PREDAJA HRANE DPMŽ

Aldina Clarisa Ban, 8. a

Vsako leto 4. oktobra praznujemo svetovni dan živali, in sicer že vse od leta 1931, ko so ga za takega določili na svetovnem kongresu ekologov. Bistvo tega dne je, da se ljudi

osvesti, kako pomemben je ustrezen odnos do živali. Na žalost še zmeraj nekateri ljudje z živalmi grdo ravnaajo ali svoje hišne ljubljence preprosto zavržejo, da so le-ti prepuščeni sami sebi. Tem živalim na pomoč priskočijo dobri ljudje in tudi Društva proti mučenju živali. Takšno društvo deluje tudi na Ptuj. Ker je število živali, za katere morajo poskrbeti, veliko, denarja za nakup hrane in zdravstvene oskrbe pa jim primanjkuje, smo se na naši šoli odločili, da jim priskočimo na pomoč. V okviru šolske skupnosti smo osmošolci letos izvedli aktivnosti ob dnevu živali. Izdelali smo plakat, s katerim smo povabili vse učence naše šole k zbiranju hrane za hišne ljubljence, povabilo pa smo objavili tudi na naši šolski spletni strani. Več kot dva tedna smo zbirali hrano, pri čemer moramo še posebej pohvaliti naše najmlajše učence, ki so prinesli zelo veliko mačjih konzerv in briketov, pasje hrane in tudi hrane za nekatere druge (hišne) ljubljence. V petek, 7. novembra 2014, smo na obisk povabili go. Kristino Pšajd, predsednico Društva proti mučenju živali Ptuj. Nagovorila nas je gospa ravnateljica, nato pa smo nadaljevali s kratkim kulturnim programom, v okviru katerega smo predali vso zbrano hrano, ki je bilo zares veliko. Ga. Pšajd se nam je zahvalila in nam na kratko tudi predstavila delo društva. Veseli in ponosni smo bili, da smo tudi mi vsaj malo pomagali zavrženim živalim. Srečanje smo zaključili z mislijo, ki je še kako resnična: »Dokler bodo ljudje mislili,

da živali ne čutijo, bodo živali čutile, da ljudje ne mislijo.«

OTROCI POJEJO SLOVENSKE PESMI

Maša Travnikar Preac in Monja Sabotin, 7. a

V sredo, 12. novembra 2014, je ob 18. uri na naši šoli potekala prireditev *Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo*, ki smo jo pripravili v sodelovanju z Radio – Tednikom Ptuj. Namen omenjene prireditve je spodbuditi mlade k poslušanju in prepevanju slovenskih pesmi. Na naši šoli se je predstavilo kar 24 nastopajočih. Po približno uri in pol programa, ki ga je povezoval g. Dalibor Bedenik, je bil čas za razglasitev zmagovalca. O tem je odločala komisija, ki so jo sestavljali g. Borut Horvat, predstavnik Radia Tednik Ptuj, ter ga. Renata Debeljak in g. Dejan Majcen, predstavnika OŠ Olge Meglič. Ob razglasitvi so povedali, da so imeli zelo težko delo, saj so bili vsi nastopajoči zares odlični. Odločili so se, da bosta našo šolo na naslednji stopnji tekmovanja, tj. v polfinalu, zastopali kar dve pevki, in sicer Emma Sartor, ki je zapela pesem *Naš kuža*, in Kaja Rutar s pesmijo *Vem, jokala bom*.

SVETOVNI DAN SPOMINA NA ŽRTVE PROMETNIH NESREČ

Aldina Clarisa Ban, 8. a

Svetovni dan spomina na žrtve prometnih nesreč je dan, ko se, skupaj z njihovimi bližnjimi, prijatelji in znanci spominjamo vseh, ki so se v prometnih nesrečah poškodovali ali celo umrli. Na naši šoli smo se odločili, da se pridružimo mednarodnemu gibanju in dodali smo kamenček k mozaiku prometne varnosti. V petek, 14. novembra 2014, so nekateri naši učenci nastopili pred mestno hišo. Daša Stanka Mogu iz 8. a je zrecitirala pesem Toneta Pavčka »Nesreča«, učenke 5. a pa so odpele pesem Adija Smolarja »Na cesti nisi nikdar sam«. S takimi dogodki se poskuša ljudi ozavestiti o pomenu prometne varnosti, zato upamo, da se bo število žrtev v prometnih nesrečah zmanjšalo in da bo žalujočih čim manj.

1. NARAVOSLOVNI DAN 3. VIO

Šolski novinarji

V petek, 21. novembra 2014, smo imeli učenci od 6. do 9. razreda prvi naravoslovni dan, v okviru katerega smo spoznavali različne vsebine, in sicer od zdrave prehrane pa vse do zasvojenosti. Naši šestošolci so bili razdeljeni v dve skupini. Učenci 6. a so tako v okviru naravoslovnega dne v gospodinjski učilnici pripravili zdrav obrok, ki so ga nato z veseljem

pojedli. Kot se spodobi, se je moralo na jedilniku znajti tudi kaj sladkega, a hkrati zdravega. Učenci 6. b so imeli delavnico o zdravi prehrani, oboji pa so si ogledali proizvodnjo v Pekarnah Ptuj, kjer pečejo kruh in druge pekovske izdelke. Ob koncu obiska so jih pogostili s krofi in picami, tako da so se zadovoljni vrnili v šolo. Tema naravoslovnega dne v 7. razredu je bila "Zasvojenosti". Učenci so omenjeno temo поблиže spoznali v delavnicah, ki so jih izvedle prostovoljke iz CSD, ogledali pa so si tudi poučen film o zasvojenosti in odraščanju.

Osmošolcem je dr. Kolarjeva na predavanju поблиže predstavila telesne in druge spremembe, s katerimi se srečujejo v dobi odraščanja. Spolna vzgoja pa je bila tudi osrednja tema delavnice, ki so jo izvedle prostovoljke s CSD.

Naši devetošolci so se v okviru naravoslovnega dne naučili veliko novega o drogah in zlorabi le-teh, o čemer jih je poučil kriminalist. Prav tako pa so si ogledali še poučen film o drogah in negativnih posledicah, ki jih imajo le-te na življenje.

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

Monja Sabotin in Maša Travnikar Preac, 7. a

Tradicionalni slovenski zajtrk, ki ga obeležujemo vsak tretji petek v

novembru, smo letos pripravili v petek, 21. novembra 2014, ko smo tudi na naši šoli imeli tradicionalni slovenski zajtrk. Na lepo pogrnjenih mizah so nas čakali domači kruh z maslom, med, mleko, posušeno sadje ter oreščki. Dan je bil še posebej svečan, saj nas je obiskal pomemben gost, in sicer župan g. Miran Senčar. Obiskala pa nas je tudi novinarska ekipa lokalne televizije PeTV. Na začetku je nekaj besed spregovorila naša ravnateljica, ga. Helena Ocvirk, nato pa je vse prisotne pozdravil tudi g. župan, ki nam je podaril stekleničko domačega medu iz lastnega čebelnjaka. Počasčeni in veseli smo bili njegove prisotnosti. Po županovem nagovoru je Daša Stanka Mogu iz 8. a razreda povedala še nekaj o tradicionalnem slovenskem zajtrku in o prednostih lokalno pridelanih živil.

Glavni namen dneva slovenske hrane je podpora slovenskim pridelovalcem hrane ter spodbujanje zavedanja o pomembnosti domače samooskrbe. Tudi na naši šoli se trudimo držati načel zdravega življenja, kar počnemo s številnimi projekti: zdrava šola, eko šola, zdrav življenjski slog, shema šolskega sadja itd ...

Po zajtrku se je g. župan poslovil in odšel novim dolžnostim naproti, učenci pa smo bili veseli ter zadovoljni, da smo bili tudi letos del tega pomembnega vseslovenskega projekta.

2. TEHNIŠKI DAN ZA UČENCE 4. IN 5. RAZREDA

Niko Kaučević, 9. a

V ponedeljek, 24. novembra 2014, so četrto in petošolci imeli tehniški dan, na katerem so se lotili izdelovanja izdelkov iz aluminija in kjer so lahko izrazili vso svojo ustvarjalnost in pokazali svoje spretnosti. Končni cilj tehniškega dne je bil narediti čim več izdelkov, ki jih bomo ponudili na novoletnem bazarju. Učenci so tako izdelovali voščilnice s pomočjo alu-folije, nakit iz aluminija (iz rondelic), razne aluminijaste okraske za novoletno smrečico. Nastalo je veliko lepih izdelkov, učenci pa niso samo dokazali svoje ustvarjalnosti, ampak so se tudi nekaj naučili o pomembnosti in možnosti recikliranja aluminija.

2. TEHNIŠKI DAN ZA UČENCE OD 6. DO 9. RAZREDA

Nika Šoštarič in Ina Gajzer, 8. b

V ponedeljek, 24. novembra 2014, smo imeli učenci od 4. do 9. razreda tehniški dan. Izdelovali smo izdelke, ki jih bomo ponudili na bazarju ob dnevu šole. Večino izdelkov smo izdelovali iz aluminija, in sicer v okviru projekta Talumov Lahkotni svet. Kot šolski novinarki sva dobili nalogo, da obiščeva vse delavnice in o njih na kratko poročava. Obiskali sva četrtošolce, ki so nama povedali, da izdelujejo voščilnice iz alufolje in papirja. Učenke in učenci 5. a razreda so izdelovali okraske iz žice in filca, an-

gelčke in uhane, medtem ko so v 5. b uživali ob ustvarjanju dekorativnih izdelkov in voščilnic.

V 6. a razredu so ustvarjali Mislece, ki jih lahko uporabimo kot knjižno kazalo ali obesek za ključe, in zapestnice, v 6. b pa so po načrtu izdelovali aluminijasta stojala za telefone. Učenke in učenci 7. a in 8. a so izdelovali novoletne okraske iz papirja in alufolje, medtem ko so se v 7. b preizkusili v izdelovanju svečnikov iz pločevink in barvnih prtičkov.

V 8. b smo izdelovali svečnike iz aluminija.

Dekleta 9. razreda pa so ustvarjala voščilnice iz papirja, medtem ko so fantje ustvarjali piščalke in pajke iz aluminija.

Vsi smo se imeli zelo lepo, saj smo se ob delu zabavali in uživali.

PRIREDITEV OB DNEVU ŠOLE

Šolski novinarji

V četrtek, 27. novembra 2014, je bilo na Olgici še posebej veselo. Pripravili smo namreč prireditev ob dnevu šole, ki smo jo poimenovali Mislim, delam, čutim, torej sem in zmorem. Na prireditvi, ki se je pričela ob 18. uri, je nastopilo zelo veliko učencev od 1. do 9. razreda. Najprej je Kaja zapela šolsko himno, nato pa je Matej, predsednik šolske skupno-

sti, pozdravil prisotne in povabil go. ravnateljico, da spregovori nekaj besed. Po ravnateljčinem govoru se je začelo zares. Ker tokrat ni bilo voditeljev, ki bi povezovali program, so se nam med posameznimi točkami predstavili nekateri učenci in učenke, ki so nam prebrali svoje prispevke na temo Mislim, delam, čutim, torej sem in zmorem. Prvošolci so se nam predstavili kar trikrat. Z angleško pesmico so najprej začeli prireditev, nato so nas vse lepo nasmejali s svojim rapom o Olgici, na koncu pa so prireditev tudi zaključili s še eno angleško pesmico. Drugošolci so nam pokazali svoje plesne sposobnosti in tudi oni so se predstavili z angleško pesmico. Tretješolci so zaplesali v ritmu rokenrola, četrtošolci pa v nekoliko modernejših ritmih. Naši petošolci so se predstavili z zelo zanimivo točko, ki je vključevala zvočne in svetlobne efekte, dve petošolki pa sta pripravili še eno točko, v kateri sta pokazali svoje plesne sposobnosti. Šestošolci so se predstavili s skečem, igranjem na kitaro in plesom, medtem ko so nas sedmošolci nasmejali s skečema, v katerih so nam pokazali življenje v šoli med poukom in med odmori. Tudi osmošolci so pripravili dve točki, in sicer skeč v angleščini ter plesno koreografijo dveh učenk. Za smeh v dvorani so poskrbeli tudi naši devetošolci, ki so nas nasmejali s svojo učno uro in skečem o inteligenci.

Ob koncu prireditve je Matej povabil vse prisotne, da obiščejo tudi bazar, na katerem smo ponudili izdelke učencev.

PRIŽIGANJE PRAZNIČNIH MESTNIH LUČK

Tjaša Cebek, 8. b

V ponedeljek, 1. decembra 2014, smo se na mestni tržnici zbrali pevski zbori osnovnih šol OŠ Olge Meglič, OŠ Ljudski vrt in OŠ Mladika ter s pesmima *I have a dream* in *Nasmeh v očeh* odprli prireditev ob prižigu prazničnih mestnih lučk. Mestni trg je obiskala tudi teta Zima, na odru pa se ji je pridružil tudi župan mestne občine Ptuj. Skupaj sta kasneje pred mestno hišo prižgala mestne luči. Po koncu prireditve smo se pogreli s toplim čajem.

MEDNARODNI DAN INVALIDOV

Šolski novinarji

Združeni narodi so leta 1992 razglasili 3. december za mednarodni dan invalidov z namenom, da bi dosegli enakovrednost invalidov v družbi. Vsako leto se ob dnevu invalidov na naši šoli spomnimo ljudi, ki so kakorkoli gibalno omejeni v svojem življenju, ne vidijo ali ne slišijo ali pa gre za ljudi z duševno ali telesno motnjo v razvoju. Že drugič so nas obiskali člani Društva za šport invalidov MOST. Članica tega društva, ga. Silva Razlag, nam je predstavila življenje invalidov-športnikov. Nato je prevzela besedo ga. Nevenka Dobljekar ter poklepetala z g. Bogdanom Petkom, ki je tudi sam invalid. Le-ta je razložil, kakšna so pravila igranja košarke z invalidskega vozička. Tudi naši učenci so imeli priložnost poskusiti, kako na tak način igrati košarko. Vsi so se strinjali, da to ni lahko. Predstavljen nam je bil tudi šah za slepe. Ga. Irena Mihalinec je pomagala dvema učencema, ki sta imela zavezane oči, postaviti šahovske figure na svoje mesto. Tudi onadva sta ugotovila, da sta se morala pri zla-

ganju figur zanesti predvsem na tip. Ogleдали smo si tudi kratek film, nekaj utrinkov s paraolimpijskih iger v Londonu leta 2012, ki nam je pokazal, da lahko tudi invalidi dosegajo izjemne športne rezultate. Prav je, da se učenci vsaj enkrat letno seznanimo z ovirami invalidov in spoznanjem, da lahko le-te z veliko volje in potrpežljivosti uspešno preMOSTijo.

OGLED PREDSTAVE „FRANKENSTEIN – THE MONSTER AND THE MYTH“

Aldina Clarisa Ban, 8. a

Učenci, ki imamo izdelan individualiziran program iz angleščine, smo imeli možnost, da si ogle-damo predstavo »Frankenstein – The Monster and the Myth«, in sicer v izvedbi American Drama Group Europe, gledališke skupine, ki gostuje po vsem svetu. V ponedeljek, 8. decembra 2014, smo se ob 8. uri zbrali na parkirišču pod gradom, kjer sta nas že čakala naša učitelja angleščine, g. Vojko Jurgec in ga. Ksenija Kovačič Žižek. Z avtobusom smo se odpeljali do Narodnega doma Maribor, kjer se je ob 9. uri začela predstava. Pred začetkom nas je v angleščini pozdravil vodja skupine, ki nam je tudi na kratko povedal nekaj o predstavi,

med katero smo vsi izjemno uživali in se tudi pošteno nasmejali, saj so, v to sicer zelo resno zgodbo, vključili kar nekaj humorističnih prizorov. Predstava je bila drugačna kot smo jih vajeni tudi zato, ker so se igralci v nekaterih prizorih sprehodili med gledalci in ker so v predstavi nastopili le štirje igralci, kar pomeni, da so nekateri zaigrali tudi več vlog. Ura in pol je bliskovito minila in na koncu smo jih nagradili z velikim aplavzom, s čimer smo pokazali, da nam je bila predstava zelo všeč. Tudi po predstavi smo se vsi strinjali, da je bila le-ta več kot odlična.

OBISK DOMA UPOKOJENCEV

Monja Sabotin in Maša Travnikar Preac, 7. a

V ponedeljek, 8. decembra 2014, smo prostovoljci v spremstvu naše mentorice, ge. Anite Peklar Selinšek, obiskali Dom upokojencev Ptuj ter se udeležili medgeneracijske delavnice.

Cilj in namen tega obiska je druženje generacij, mladih in starejših. Ker je mesec december mesec božičnih in novoletnih praznikov, smo tam izdelovali božične okraske - pujske iz volne, angelčke, voščilnice iz aluminija, dekoracijske rože ... Ob zabavni družbi starejših ljudi smo tudi kaj zapeli in se pogovarjali. Stanovalci doma upokojencev so obudili spomine na preteklost, zato smo lahko tudi prisluhnili kakšni njihovi zanimivi zgodbi ter se malo poveselili. Ob delu so nas pogostili s piškoti in sokom. Med upokojenci smo preživeli prijeten popoldan in obogateni z lepimi mislimi obljubili, da se kmalu spet srečamo.

DRSANJE NA MESTNI TRŽNICI

Zarja Malovič, Vita Koren in Zara Šoštarič, 5. a

V torek, 9. decembra 2014, smo se četrto in petošolci odpravili na drsališče na mestni tržnici.

Ko smo prispeli, smo se preobuli v drsalke. Takoj, ko smo stopili na drsališče, smo se zapodili po njem. A vsem ni šlo najbolje od nog. Čez nekaj časa se nam je pri drsanju pridružila tudi učiteljica Darja Brlek. Ena šolska ura je zelo hitro minila. Vrnili smo drsalke in se odpravili nazaj v šolo. Bilo je super!

KULTURNI DAN ZA UČENCE OD 1. DO 3. RAZREDA

Drugošolci

Učenci od 1. do 3. razreda smo imeli v četrtek, 11. decembra 2014, kulturni dan. Spoznali smo tri zanimive poklice. V konservatorsko-restavratski delavnici v Pokrajinskem muzeju Ptuj - Ormož smo spoznali poklic restavradorja, v Zgodovinskem arhivu pa poklic arhivarja. Učenci 3. razredov so si ogledali še delavnico suhe robe in se seznanili z izdelki in delom v njej. Po povratku v šolo je vsak razred pripravil predstavitev enega poklica, ki ga bo predstavil na otroškem parlamentu.

OBISKALA NAS JE JANJA VIDMAR

Šolski novinarji

V petek, 12. decembra 2014, nas je na naši šoli obiskala pisateljica Janja Vidmar, in sicer v okviru projekta *Lahkoten svet*, ki ga je ob praznovanju svoje 60-letnice pripravilo podjetje Talum Kidričevo. Najprej je srečanje potekalo z učenci od 1. do 3. razreda, nato z učenci od 4. do 6. razreda, na koncu pa še z učenci od 7. do 9. razreda. Pisateljica nam je v začetku povedala nekaj o obeh knjigah, ki jih je napisala posebej za to priložnost in ki smo jih dobili v dar v mesecu novembru. Mlajši učenci so dobili knjigo z naslovom »Kolo v žepu«, starejši učenci pa smo dobili knjigo »Lahkoten svet«. Za nas je pisateljica pripravila tudi zanimive igre, v katerih smo morali ugibati, kateri izdelki so iz aluminija in kateri od le-teh se pojavijo v knjigi. Ker smo se kar dobro odrezali, smo na koncu vsi dobili bonbone. Vsi smo v druženju s pisateljico Janjo Vidmar zelo uživali, saj se je vmes z nami tudi pošalila. Iz telovadnice smo odšli z nasmeškom na obrazu, saj smo z njo preživeli prijetno uro druženja.

OKRAŠEVANJE SMREČICE V TALUMU

Nika Urek in Nina Janžekovič, 5. a

V petek, 12. decembra 2014, smo se trije učenci 5. a, in sicer Nina Janžekovič, Sergej Skaza in Nika Urek, skupaj z učiteljico, go. Darjo Brlek, odpravili v podjetje Talum Kidričevo, kjer smo skupaj z učenci še iz sedmih drugih šol krasili novoletne smreke. Za krašenje smo uporabili okraske, ki smo jih izdelali tudi učenci naše šole. Med obešanjem teh okraskov -

smrečic in angelčkov iz aluminijaste žice, smo se sladkali s prigrizki in sokom. Na koncu smo naredili še nekaj fotografij in se odpravili nazaj v šolo. Bil je zares super dan.

ZIMSKA PRAVLJICA

Klara Krasnič, 5. b

V četrtek, 18. decembra 2014, smo učenci petega razreda nastopili na ptujski tržnici v sklopu prireditve mestne občine Ptuj. S točkami »Ujemi ritem« smo popestrili dogajanje v prazničnih dneh in obiskovalce popeljali v svet glasbe in plesa. Nagrajeni smo bili z velikim aplavzom. Za konec so nas pogostili s sendviči in sokom. Pravljično vzdušje se je nadaljevalo z rajanjem tete Zime in dedka Mraza.

ANAKONDA

Mojca Pulko, 5. b

»Prišlo je pismo iz daljne dežele, iz daljne dežele, iz tujega kraja...« Ponovno smo se odzvali povabilu, da nastopimo z našo predstavo Anakonda. Z njo smo v tem šolskem letu gostovali na OŠ Breg, OŠ Lovrenc na Dravskem polju, razveselili tudi otroke zaposlenih OŠ Olge Meglič in Ptujskih lekarn ter bodoče prvošolčke. Z glasbo, gibanjem, lutkami in petjem smo popeljali otroke v pravljичni svet. Lepi kuža, strašen krokodil, kura Nakamura, ptički, anakonda in Lenka pripovedujejo svoje zgodbe. Mi pa pri tem uživamo in se zabavamo.

OB DNEVU SAMOSTOJNOSTI IN ENOTNOSTI TER SPREJEM UČENCEV V ŠOLSKO SKUPNOST

Neža Stankovič in Tjaša Cebek, 8. b

V sredo, 24. decembra 2014, smo s posebno prireditvijo obeležili slovenski državni praznik - dan samostojnosti in enotnosti. Pričela se je ob 8.20, in sicer v šolski telovadnici, kjer smo se zbrali vsi učenci naše šole. S proslavo je začel mladinski pevski zbor, ki je zapel slovensko in evropsko himno, nato pa sta nas Amadeja Čerček, 9. a, in Matic Kramberger, 6. a, popeljala skozi zgodovino Slovenije vse od naselitve Slovanov v teh krajih do osamosvojitve, ki smo jo Slovenci končno dosegli pred 24 leti. Program so z glasbenima točkama popestrili Anej Podgorelec, 7. b, in Aldina Clarisa Ban ter Gabrijela Anžel iz 8. a. Po prireditvi je sledil sprejem prvošolcev in drugošolcev v šolsko skupnost, ki ga je vodil predsednik šolske skupnosti Matej Šilak iz 8. b. Učenci so morali odgovoriti na nekaj vprašanj in opraviti nekaj zabavnih nalog. Ob koncu so prejeli tudi potrdila, na katerih je bila zapisana prisega, ki so jo morali ponavljati s pomočjo Mateja Šilaka. Po malici in srečelovu, ki so ga pripravili devetošolci, je sledila še zabavna prireditev - Olgica Stars.

OLGICA STARS

Matej Hrnčič in Tonček Lukman Žunec, 9. b

Olgica Stars je zabavna prireditev, ki jo pripravimo pred novoletnimi

počitnicami. Tudi v letu 2014 ni bilo nič drugače. V sredo, 24. decembra 2014, smo se po končani prireditvi ob dnevu samostojnosti in enotnosti ter srečelovu, ki smo ga pripravili devetošolci, zbrali v šolski telovadnici. Na prireditvi so se predstavili učenci od 2. do 9. razreda, in sicer s pevske, plesne in igralske talente. Učenci na tribunah so zelo uživali, navijali in se veselili. Vsakega nastopajočega smo nagradili z velikim aplavzom, nekaterim pevcem pa smo se celo pridružili pri petju. Prireditev je hitro minila, mi pa smo se veselo odpravili dolgo pričakovanim novoletnim počitnicam naproti.

ZBIRANJE IGRAČ ZA DNEVNI CENTER ZA OTROKE

Monja Sabotin, 7. a

Da smo na Olgici res dobrodelni, smo že večkrat dokazali. Nazadnje v začetku januarja, ko smo obiskali Dnevni center za otroke in mladostnike Ptuj, ki je preventivni program Centra za socialno delo Ptuj in društva Ars vitae, in jim podarili kup zbranih igrač. V decembru, ki je sicer znan kot mesec obdarovanj, smo pričeli z zbiranjem igrač za Dnevni center za otroke in mladostnike Ptuj. Akcijo zbiranja, v kateri so se še posebej izkazali naši najmlajši učenci - tj. učenci do 4. razreda, smo zaključili v začetku januarja tako, da smo se v ponedeljek, 5. januarja 2015, tri učenke, in sicer Andreja Stočko, Teja in Monja Sabotin, predsednik šolske skupnosti, Matej Šilak, in naša mentorica, ga. Anita Peklar Selinšek, odpravili v prostore

Dnevnega centra, kjer smo predali zbrane igrače. Ob predaji je predsednik šolske skupnosti na kratko predstavil naš projekt zbiranja, nato pa se nam je ga. Metka Jurešič iskreno zahvalila in nam povedala še nekaj zanimivosti o Dnevnem centru za otroke in mladostnike. Prepričani smo, da bodo naše podarjene igrače, ki jih sami več ne uporabljamo, prinesle veliko veselja otrokom, ki jih najbolj potrebujejo.

OBČINSKI OTROŠKI PARLAMENT

Nika Šoštarič, 8. b

V torek, 20. januarja 2015, smo se Nina Fridl, Nika Šoštarič, 8. b, Luka Travnikar Preac, 9. a, in Jaki Kovač, 9. b, kot predstavniki naše šole udeležili občinskega parlamenta v CID-u Ptuj. Spremljala nas je naša mentorica, ga. Anita Peklar Selinšek.

Po prihodu smo se razdelili v štiri skupine, od katerih je vsaka dobila svojo temo. Po skupinah smo tako pripravili plakat in nato drugim skupinam predstavili svoja stališča o izobraževanju in poklicni orientaciji, kar je tudi rdeča nit letošnjega otroškega parlamenta. Sledila je razprava, kjer smo lahko še podrobneje predstavili svoja stališča. Na koncu smo se še malo posladkali in odpravili nazaj v šolo.

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI

Pia Gale in Asja Katarina Mogu, 6. b

Učenci 6. razreda smo se 19. januarja 2015 odpravili v zimsko šolo v naravi. Z avtobusom smo se ob 10. uri odpeljali na Roglo. Stanovali smo v apartmajih Bungalovi. Prvi dan smo se razporedili v 3 skupine glede na naše znanje smučanja. Po smučanju smo se odpravili na večerjo, nato pa v učilnico, kjer smo spoznali 10 FIS pravil. Po ogledu filma smo se odpravili spat. Naslednji dnevi so si bili zelo podobni. Vsak dan smo najprej odšli na zajtrk, nato smučat, sledilo je kosilo, nato pa spet smučanje. Ko smo končali s smučanjem, smo imeli nekaj prostega časa, ki so mu sledile večerne aktivnosti, nato pa še večerja. Pet dni je zelo hitro minilo in že smo se, polni novih doživetij, odpravili nazaj proti Ptujju. Imeli smo se zares odlično.

MUZIKAL ROMEO+JULIJA

Monja Sabotin, 7. a

Vsem nam je verjetno dobro znana Shakespearova tragedija Romeo in Julija. Učenci z Olgice smo dobili priložnost, da si tudi letos oglemo omenjeno delo v nekoliko drugačni obliki – kot muzikal. Tako smo se v petek, 23. januarja 2015, ob 16.45 zbrali na parkirišču pod gradom, kjer nas je pričakal avtobus. Čeprav nam vreme ni ravno polepšalo dne-

va, smo navdušeni komaj čakali, da prispemo do II. gimnazije Maribor. Ko smo prispeli, smo polni pričakovanj čakali, da se dvigne gledališka zavesa. Muzikal v izvedbi *English Student Theatre* se je začel z udarno pesmijo »Montague Idiot« in tudi naslednji 2 uri, kolikor je trajal muzikal, sta bili zelo zanimivi, saj je bila ta že zelo stara, a še zmeraj aktualna zgodba, predstavljena na zelo sodoben in drugačen način. Po predstavi smo seveda takoj izmenjali mnenja, komentirali predstavo in se pogovarjali o svojih najljubših delih muzikla, zato je pot domov minila zelo hitro.

POPESTRIMO ŠOLO

Naja Fridl in Zarja Malovič, 5. a

V ponedeljek, 26. januarja 2015, smo se nekateri učenci 5. a udeležili kemijskih delavnic v okviru projekta *Popestrimo šolo*. V kemijski učilnici smo ob mentorstvu učitelja Davorina Horvata naredili več poskusov z različnimi snovmi. Delavnice so potekale od 15. do 18. ure. Ob koncu smo si naredili tudi miselni vzorec o poskusih. Bilo nam je zelo všeč in upamo, da bomo dobili še več takih priložnosti.

TEHNIŠKI DAN ZA UČENCE OD 6. DO 9. RAZREDA

Žiga Godicelj in Rene Kloar, 8. b

V ponedeljek, 2. februarja 2015, smo imeli učenci od 6. do 9. razreda 3. tehniški dan, v okviru katerega smo izdelovali kostume, ki jih bodo naši predstavniki nosili na tradicionalni pustni povorki, ki bo v nedeljo, 15. februarja 2015, na Ptujju. Izdelava kostumov je bila razdeljena v več postopkov. Tako so učenci 6. razreda izdelovali pokrivala. Izdelali so jih tako, da so stožec, ki so ga sami izdelali, obdali z aluminijasto folijo, ki je bila letos eden glavnih materialov pri izdelavi kostumov. Učenci 7. razreda so izdelovali stožčast trup, ki so ga zlepili z lepilnim trakom, nato pa so ga, podobno kot šestošolci, obdali z aluminijasto folijo. V 8. razredu smo izdelovali okrogel zgornji del kostuma. To smo naredili tako, da smo iz kartona izrezane kroge namazali z lepilom ter nanje prilepili aluminijasto folijo. Devetošolci tokrat niso izdelovali pustnih kostumov, saj so si v okviru tehniškega dne ogledali proizvodnjo aluminija v tovarni Talum Kidričevo.

NENAD TOKALIĆ - NEŠO

Maša Travnikar Preac in Monja Sabotin, 7. a

Naša šola je, kljub temu, da velja za najmlajšo šolo na Ptujju, bila odskočna deska za kar nekaj znanih slovenskih osebnosti. Pred leti je, tako kot mi to počnemo danes, Olgičine šolske klopi »gulil« tudi znani slovenski igravec Nenad Tokalić – Nešo, ki ga trenutno lahko gledamo v predstavi *Mali priročnik biznisa – od pizdeka do tajkuna*. Ker sva o njem želeli izvedeti nekoliko več, sva ga povabili na krajši klepet.

G. Tokalić, ali nama lahko zaupate nekaj podatkov o svojem otroštvu?

Seveda. Svoje otroštvo sem preživel deljeno. Rodil sem se v Kraljevu, to je bila takratna Jugoslavija, današnja Srbija. Moje otroštvo je bilo eno izmed najlepših. Imel sem srečo, da sem bil tukaj v šoli, na OŠ Olge Meglič, kjer sem se imel super. Poleti pa sem vedno odšel v Kraljevo, kjer sem se družil z drugimi svojimi vrstniki. Bilo je malo drugače, kot če bi bil samo v enem kraju. Imel sem to srečo, da sem spoznaval različne kulture. V svojem otroštvu sem se ukvarjal z ogromno športi, najbolje sta mi šla smučanje in atletika. Obi-

skoval sem tudi glasbeno šolo, kjer sem dokončal kitaro, kot »mali jaz« pa sem se vpisal v gledališki krožek, ki se je imenoval *Stopinjice*.

Kako ste nadaljevali s šolanjem oz. katere šole ste obiskovali?

Najprej sem obiskoval OŠ Olge Meglič, nato sem končal gimnazijo na Ptujju. Po končani gimnaziji sem bil malce na svobodi in čakal priložnost, da bi se vpisal na AGRFT. Ker pa se nisem vpisal pravočasno, sem začasno odšel študirat matematiko in fiziko, a sem kmalu ugotovil, da to ni zame. Tako sem naslednje leto šel na sprejemne izpite in jih tudi naredil.

Kaj vas je navdušilo, da ste se podali v poklic igralca?

Pravzaprav je bil splet okoliščin. Verjetno me je tudi moja mama, ki se je v mladosti ukvarjala z igrilstvom, malce spodbudila za ta poklic. Že kot otrok sem rad komuniciral, bil živahen, bil sem zelo odprt za nove ljudi in podvige. Imel sem veliko talentov, kot je rekla moja mama, saj sem se ukvarjal z veliko stvarmi. Potem je bil neki razpis na OŠ Olge Meglič, da v Ptujjskem gledališču iščejo skupinico mladih igralcev. Na

ta razpis sem se tudi prijavil in tako sem začel svojo igralsko pot.

Kdaj in kaj je bil vaš prelomni oz. ključni trenutek, ko ste rekli, da želite postati igravec?

V srednji šoli sem bil zelo dober smučar, zato sem se imel tudi namen vpisati na fakulteto za šport, smer smučanje. Želel sem postati učitelj smučanja, kasneje tudi demonstrator. Prijavil sem se na dve razpisni mesti, in sicer na novinarstvo in na fakulteto za šport. Za moj rojstni dan, točno 18. marca, je bil datum za oddajo prijave, in sicer do 10. ure zjutraj. Zbudil sem se ob 4.00 zjutraj in se vprašal: »Na kaj sem se vpisal? To ne more biti res!« Sedel sem na vlak in se točno do 10.00, ko je bil rok za oddajo prijave, pripeljal do AGRFT. Rekel sem si: »To je to. Igralstvo je moje življenje.« To je bil moj ključni trenutek.

Kakšen je bil vaš začetek kariere igralca in kako ste jo nadaljevali?

To je zelo težko povedati. Ko igravec pride na akademijo, v bistvu na nek način to tudi postane in se začne pripravljati na profesionalno pot igrilstva. Želel bi izpostaviti ptujsko gledališče zato, ker se je tam nada-

ljevala moja pot. To je bila skupina ljudi, s katerimi sem lahko delal. Med njimi so Samo Strelec, Tadej Toš, Vojko Belšak, Gregor Geč, Barbara Vidovič. Veliko nas je bilo iz te generacije in vsi smo bili sprejeti na akademijo. Med študijem na akademiji smo tukaj na Ptujju začeli delati predstave v poletnem terminu. Tukaj smo delali res super predstave, kot so *Na odprtem morju*, Sartrejeva *Zaprta vrata* ...

Ste samozaposleni ali zaposleni v kakšnem gledališču?

Sem samozaposlen.

Kakšne pa so prednosti, da ste samozaposleni?

Ni jih (smeh). Po eni strani so, po drugi pa jih ni. Če si samozaposlen, dobivaš občutek svobode in si svoboden. Kot igralec pa moraš poskusiti vse.

Katera je vaša najljubša vloga, ki ste jo igrali?

Več jih je. Lahko povem tri: Kreont, predstava *Zaprta vrata*, v kateri sem igral žensko, saj je bilo ravno to zanimivo in meni neznan. Všeč mi je tudi vloga, ki jo igram sedaj, v predstavi *Mali priročnik biznisa*, saj mi je pisana na kožo.

Katera igra vam je bolj všeč? Igra v

gledališču ali igra na televiziji?

Oboje mi je zelo všeč, ampak to sta dva čisto nasprotna oz. različna načina igre. V gledališču se v bistvu naučiš nek tekst in ga ponavljaš. Na televiziji pa se enkrat naučiš tekst in ga potem več ne potrebuješ. Težko je reči, kaj je boljše oz. kaj je težje in kaj lažje, saj ima vsak način svoj čar in kot igralec moraš preizkusiti obe možnosti.

Kje in kako najraje preživljate svoj prosti čas?

Najraje se družim s svojimi prijatelji v svojem glasbenem studiu. Skupaj ustvarjamo in se nekako sprostimo, kar mi zelo pomaga po napornem dnevu.

S čim se še ukvarjate zraven igralsva? Ali imate kakšne hobije?

Moj hobi je v bistvu glasba. Na nek način se z njo ukvarjam profesionalno, čeprav nisem profesionalni glasbenik, saj imam dokončano osnovno glasbeno šolo.

Zanima naju ali igralci uporabljajo

te tudi kakšne vaje povezane z abecedo?

Seveda. Imamo eno zelo zanimivo vajo. Dobro poslušajta: »Apa, abi, aci, ače, ado, ape, ofi, oga, oho, opi, oja, eka, ela, emi, eni, epo, ura, usa, uši, utu, iva, ize, iža.«

Mnogi vas poznajo pod vzdevkom Nešo? Od kod ta vzdevek?

Ta vzdevek mi je dala moja babica, ki je žal pokojna. To ime si je izmislila skupaj z mojo mamo. Kot otrok sem bil zelo radoživ ter zabaven in to so značilnosti za ime Nešo. Ko se podpišem ali predstavim, vedno rečem, da sem Nenad Nešo Tokalič.

Tako. Pa smo prišli do zadnjega vprašanja. Da naredite dobro predstavo, sta potrebna vztrajnost in vaja. Kaj svetujete našim mladim igralcem?

Predvsem razumevanje. To, da si vztrajen, priden in talentiran, je vse lepo in prav, ampak čar igre se pokaže takrat, ko igralec na odru govori nek tekst, ki ga razume. Torej razumevanje, da vemo, kaj se dogaja na odru, kaj govorimo. Zelo radi se morate igrati, si upati narediti nekaj drugačnega, si dovoliti veliko več in se imeti super pri tem, kar počnete.

G. Tokalič, hvala za pogovor.

TEKMOVANJA V ZNANJU

Tudi v prvi polovici šolskega leta 2014/15 smo se udeležili številnih tekmovanj iz znanj, športnih tekmovanj, literarnih, likovnih in drugih natečajev. Ponujamo vam nekatere naše vidnejše uvrstitve.

Amadeja Čerček, 9. a, je 18. oktobra 2014 na državnem tekmovanju iz logike prejela **zlato priznanje**. Iskrene čestitke Amadeji in njeni mentorici - ge. Darji Šprah!

Angleščina – 8. razred (mentorja: Vojko Jurgec, Ksenija Kovačič Žižek)

20. 10. 2014 – šolsko tekmovanje

Bronasto priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje: Aldina Clarisa Ban, Gabrijela Anžel, 8. a, Tjaša Cebek, Teo Ciglar, Žiga Godicelj, Jaša Bojnec, Matej Šilak, 8. b

24. 11. 2014 – državno tekmovanje

Srebrno priznanje: Tjaša Cebek, 8. b

Angleščina – 9. razred (mentorja: Vojko Jurgec, Ksenija Kovačič Žižek)

20. 11. 2014 – šolsko tekmovanje

Bronasto priznanje in uvrstitev na regijsko tekmovanje: Sven Kokol Vuksanović, Ajda Podgorelec, Niko Kaučević, Sarah Ines Rakuš, Marko Sarič, 9. a, Robert Babič, Vita Mrgole, 9. b

Astronomija (mentorica: Darja Šprah)

11. 12. 2014 – šolsko tekmovanje

Bronasto priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje: Bor Žarkovič Preac, 7. a, Anej Pogorelec, 7. b, Jaša Bojnec, 8. b, Amadeja Čerček, 9. a, Robert Babič, 9. b

10. 1. 2015 – državno tekmovanje

Srebrno priznanje: Bor Žarkovič Preac, 7. a, Anej Pogorelec, 7. b, Jaša Bojnec, 8. b, Amadeja Čerček, 9. a, Robert Babič, 9. b

Biologija (mentorica: Slavica Marušek)

22. 10. 2014 – šolsko tekmovanje

Bronasto priznanje: Matija Mršek, 8. b

Cankarjevo tekmovanje (mentorica: Renata Debeljak)

4. 12. 2014 – šolsko tekmovanje

Bronasto priznanje in uvrstitev na regijsko tekmovanje: Aldina Clarisa Ban, Daša Stanka Mogu, 8. a, Nika Šoštarič, 8. b, Klara Kolednik, Nuša Puž, Ajda Podgorelec, 9. a, Vita Mrgole, 9. b

Logika (mentorica: Darja Šprah)

25. 9. 2014 – šolsko tekmovanje

Bronasto priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje: Jana Sever, 7. a, Nika Šoštarič, Jaša Bojnec, Rene Kloar, 8. b, Amadeja Čerček, Klara Kolednik, Sarah Ines Rakuš, 9. a

18. 10. 2014 – državno tekmovanje

Zlato priznanje: Amadeja Čerček, 9. a

Srebrno priznanje: Nika Šoštarič, Jaša Bojnec, 8. b

Nemščina – 9. razred (mentorica: Tatjana Pungraičič)

25. 11. 2014 – šolsko tekmovanje

Srebrno priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje: Sarah Ines Rakuš, 9. a

Državno tekmovanje bo 5. 3. 2015. Sarah želimo veliko uspeha!

Tekmovanje v znanju sladkorne bolezni (mentorica: Slavica Marušek)

14. 10. 2014 – šolsko tekmovanje

Bronasto priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje: Tjaša Cebek, 8. b, Ajda Podgorelec, Sarah Ines Rakuš, 9. a

22. 11. 2014 – državno tekmovanje

Srebrno priznanje: Tjaša Cebek, 8. b, Sarah Ines Rakuš, 9. a

ŠPORTNA TEKMOVANJA

Nika Strašek, 6. a, ki tekmuje v okviru TK Terme Ptuj, se je 1. novembra 2014 povzpela na **1. mesto lestvice Teniške zveze Slovenije**. Iskrene čestitke!

Jesenski kros (mentor: Boštjan Kozel)

7. 10. 2014 – medobčinsko prvenstvo (uvrstitve do 10. mesta)

8. razred: Jaša Bojnec, 8. b – 7. mesto

9. razred: Nuša Puž, 9. a – 8. mesto

Šah (mentorica: Vida Lačen)

17. 10. 2014 – Luka Hodnik, 5. b (10. mesto)

Tenis

Nika Strašek, 6. a

5. – 10. 1. 2015 – državno dvoransko prvenstvo – posameznice: 1. mesto

5. – 10. 1. 2015 – državno dvoransko prvenstvo – dvojice: 2. mesto

Košarka (mentor: Dušan Lubaj)

Članice ekipe (starejše učenke): Valentina Esih, Kaja Rutar, 7. b, Ines Kristl, 8. a, Nina Fridl, Ina Gajzer, Tonja Šeruga, Nika Šoštarčič, 8. b, Kaja Horvat, Klara Koldnik, Ajda Podgorelec, Nuša Puž, Sarah Ines Rakuš, 9. a, Patricija Kotnik, Tajda Ljubec, Vita Mrgole, 9. b
4. 11. 2014 – medobčinsko – starejše učenke: 4. mesto

Člani ekipe (starejši učenci): Jaša Bojnec, Vid Derviši, Aljaž Kovačič, Žiga Lubaj, Miha Magdič, Matej Šilak, 8. b, Niko Šmigoc, 9. a, Jan Koprivc, Jaki Kovač, Matija Krajnc, Blaž Polanec, 9. b

10. 11. 2014 – medobčinsko – starejši učenci: 1. mesto

15. 12. 2014 – področno – starejši učenci: 1. mesto

14. 1. 2015 – državno (četrtfinale) – starejši učenci: 1. mesto in uvrstitev v polfinale

Nogomet (mentor: Boštjan Kozel)

Člani ekipe: Jaša Bojnec, Vid Derviši, Žiga Godicelj, Rene Kloar, Miha Magdič, Matej Šilak, Vid Žirovnik, 8. b
12. 11. 2014 – medobčinsko prvenstvo – starejši učenci: 4. mesto (predtekmovalna skupina)

Rokomet (mentor: Boštjan Kozel)

Člani ekipe: Žiga Arnuš, Blaž Kovačič, Luka Osterc, 6. a, Bor Žarkovič Preac, 7. a, Jaka Pšajd, 7. b, Miha Nikl, 8. a, Jaša Bojnec, Žiga Godicelj, Miha Magdič, Matija Mršek, Matej Šilak, 8. b, Marko Sarič, Niko Šmigoc, 9. a
6. 11. – medobčinsko prvenstvo – starejši učenci: 2. mesto
2. 12. – področno prvenstvo – starejši učenci: 3. mesto

NATEČAJI

Tudi letos smo se udeležili likovnega in literarnega natečaja **Frkolinove nagrade 2015**, ki ga pripravlja OŠ Rače.

Nagrajen literarni prispevek:

- Ela Holc, 2. b (mentorica: Alenka Štrafela)

Na **4. mednarodnem tekmovanju za pianiste "Ivan Rijavec"** je Anej Podgorelec, 7. b, v okviru glasbene šole Karol Pahor Ptuj, dosegel 1. nagrado v kategoriji mladi pianisti A.

V **Pedagoški akciji Zveze delovnih invalidov**, ki smo se je udeležili v tem šolskem letu, smo se odlično izkazali, saj je bilo rekordno število naših učencev nagrajenih s pisno zahvalo in knjižno nagrado ter njihovi prispevki objavljeni v Zborniku.

Nagrajeni literarni prispevki:

- Neja Gajzer, 2. b (mentorica: Renata Debeljak)
- Tim Vinkler, Nejc Strašek, 3. a (mentorica: Barbara Majhenič)
- Nejc Rozman, 3. b (mentorica: Simona Truntič)
- Hana Holc, 4. a (mentor: Dejan Majcen)
- Jakob Val Mogu, 4. b (mentorica: Marjeta Kosi)
- Lucija Dimovski Ivanuš, Nika Urek, Jakob Rijavec, Vita Koren, 5. a (mentorica: Darja Brlek)
- Taras Mlakar, Mojca Pulko, Klara Krasnič, Evelina Palushaj, 5. b (mentorica: Simona Jakomini)
- Nika Strašek, 6. a (mentorica: Vlasta Mlinarič)
- Asja Katarina Mogu, 6. b (mentorica: Renata Debeljak)
- Sara Rosalia Gutsch, 7. a (mentorica: Renata Debeljak)
- Nika Šoštarčič, 8. b (mentorica: Vlasta Mlinarič)
- Sarah Ines Rakuš, 9. b (mentorica: Vlasta Mlinarič)

Nagrajeni likovni prispevki:

- skupinski izdelek, 2. a (mentorica: Aleksandra Žarkovič Preac)
- Liam Fridauer, Mark Tavčar, 2. b (mentorica: Alenka Štrafela)

- Janja Dokl, Anja Korošec, 3. a (mentorica: Barbara Majhenič)
- Nejc Rozman, Eva Horvat, 3. b (mentorica: Simona Truntič)
- Stina Lah, Lina Horvat, Tjaša Šarac, 4. b (mentor: Dejan Majcen)
- Nika Fridauer, Neja Veit, Nina Urek, Isabel Omeragič, Viktorija Svenšek, Teja Berghaus Kosec, 7. a (mentorica: Leonida Kralj)
- Kaja Horvat, Ajda Podgorelec 9. a (mentorica: Leonida Kralj)
- Maja Rihtarič, 9. b (mentorica: Leonida Kralj)

Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo je prireditev, ki jo je organiziral Radio-Tednik Ptuj v sodelovanju z osnovnimi šolami podravske regije, in s katero se želi spodbuditi otroke k poslušanju in petju slovenskih pesmi. Prireditev je bila razdeljena v tri kroge. V prvem krogu, ki je potekal po posameznih osnovnih šolah, so se predstavili učenci teh šol; med vsemi nastopajočimi na vsaki šoli pa je komisija izbrala enega ali dva predstavnika, ki sta se uvrstila v naslednji krog, t. j. v polfinale. V prvem krogu, ki je na naši šoli potekal v sredo, 12. novembra 2015, se je predstavilo 24 nastopajočih, komisija pa je izbrala dve predstavnici, ki sta nas nato zastopali v polfinalu, in sicer Emmo Sartor, 2. a, ki je zapela pesem *Naš kuža*, in Kajo Rutar, 7. b, s pesmijo *Vem, jokala bom*.

V polfinalnem izboru, ki je potekal v sredo, 26. novembra na OŠ Podlehnik, sta se obe naši udeleženci odlično odrezali, saj sta se obe uspeli uvrstiti v finale.

Le-to je potekalo 23. decembra 2014 na OŠ Ljudski vrt.

Obe naši predstavnici sta lepo odpeli svoji pesmi, a se jima na žalost ni uspelo uvrstiti med tri najboljše. Kljub temu smo bili vsi Olgičarji zelo zadovoljni z njunima nastopoma ter ponosni, da sta na tako lep način zastopali našo Olgico. Čestitke!

OLGICA – MY SCHOOL

Sven Kokol Vuksanović, 9. b

I'll tell you something about the school I go to. It's called OŠ Olge Meglič but we just call it Olgica. Originally, this building was housing a prestigious high school but now it houses an elementary school. It's named after a woman called Olga Meglič. It has more than 300 students, that's not a lot compared to other schools, but you still get the feeling of being crowded while you're at Olgica. I love Olgica because compared to other schools in Ptuj it has an average of 15 students per class so we have a lot smaller classes. That is positive since teachers can take more time to individually work with each of their students, which unfortunately is not the case for other schools in Ptuj. What I hate about Olgica is the constant pressure the teachers are putting us through; I'm not saying that the teachers are bad, I just don't like the fact that they are putting so much pressure on us to understand the things they teach. Other than that, it's a very peaceful school with lots of activities you can do and it doesn't leave anyone behind - as in if

someone gets into trouble they give them a second chance.

MY USUAL WEEK

Matija Mršek, 8. b

First, let me tell you about my usual week. On Mondays and Thursdays I wake up at 7.15. I have breakfast at about 7.25. I usually eat cereal or Nutella. Then I go to school. I leave home at 7.45 so I have some time to spend with my friends. But on Tuesdays, Wednesdays and Fridays, I wake up at 6.30 and I don't usually eat breakfast because I have to hurry. Why do I have to hurry? Because it takes me almost 15 minutes to get out of my bed and then I'm so tired I don't want to get dressed. If I have some time after school, I play computer games. Every week, I have four

trainings – on Monday at half past 3, on Tuesday, Thursday and Friday at 5 o'clock – so I have to leave the house about 25 minutes earlier. On Monday, I get home at 5 o'clock al-
slika: Kaja Golob, 3. b

ready but on Tuesday, Thursday and Friday I get home at quarter to 7.

I spend my free time with my friends or on my computer where I play games with players worldwide; sometimes, we even talk. I like to play with my cat, too.

I usually spend my weekends in our 'cabin' in Grajena. In summer, we set up a pool and a water slide; it is a lot of fun there. I have handball matches on Saturdays so I am pretty busy, but there is always some time for a good movie or a sleepover with friends!

MY IMAGINARY FAMILY

Matija Bojnec, 6. b

Hi! I'm Matija Bojnec and I'm Slovenian. My father is Sergio Ramos and my mum is Sandra Bullock. I've got two brothers – Thiago Silva and Adam Sandler. I've also got one sister. Her name is Serena Williams. My grandfather is Barack Obama and his wife is Queen Elizabeth II. My aunt is Tina Maze and my uncle is Tom Cruise. My cousin is Cristiano Ronaldo and he's got two sisters – Selena Gomez and Lindsey Vonn. We are one happy family.

Tudi tokrat smo za vas pripravili dve slikovni križanki. Za naše najmlajše slikovno križanko igrač, za nekoliko starejše učence pa zanimivo križanko državnih zastav.

OTROŠKA KRIŽANKA

Reši križanko. V obrobljenem okvirčku boš dobil še eno igračko, ki jo nato nariši v okvirček.

Prpravila: Nika Šoštarič, 8. b

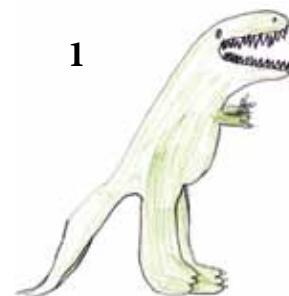
1									
		2							
			3						
				4					
				5					
				6					
			7						
8									
			9						
			10						
		11							
		12							

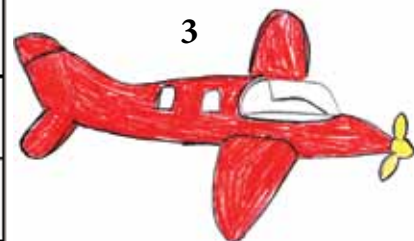
5

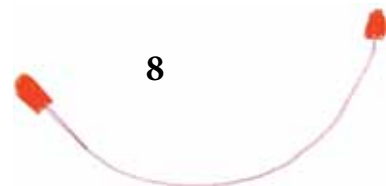
7

1

3

8

10

2

6

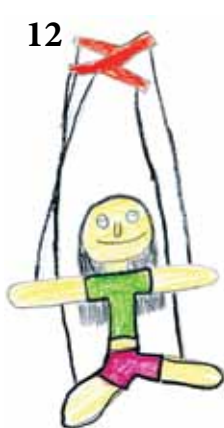
4

9

11

12

rešitev

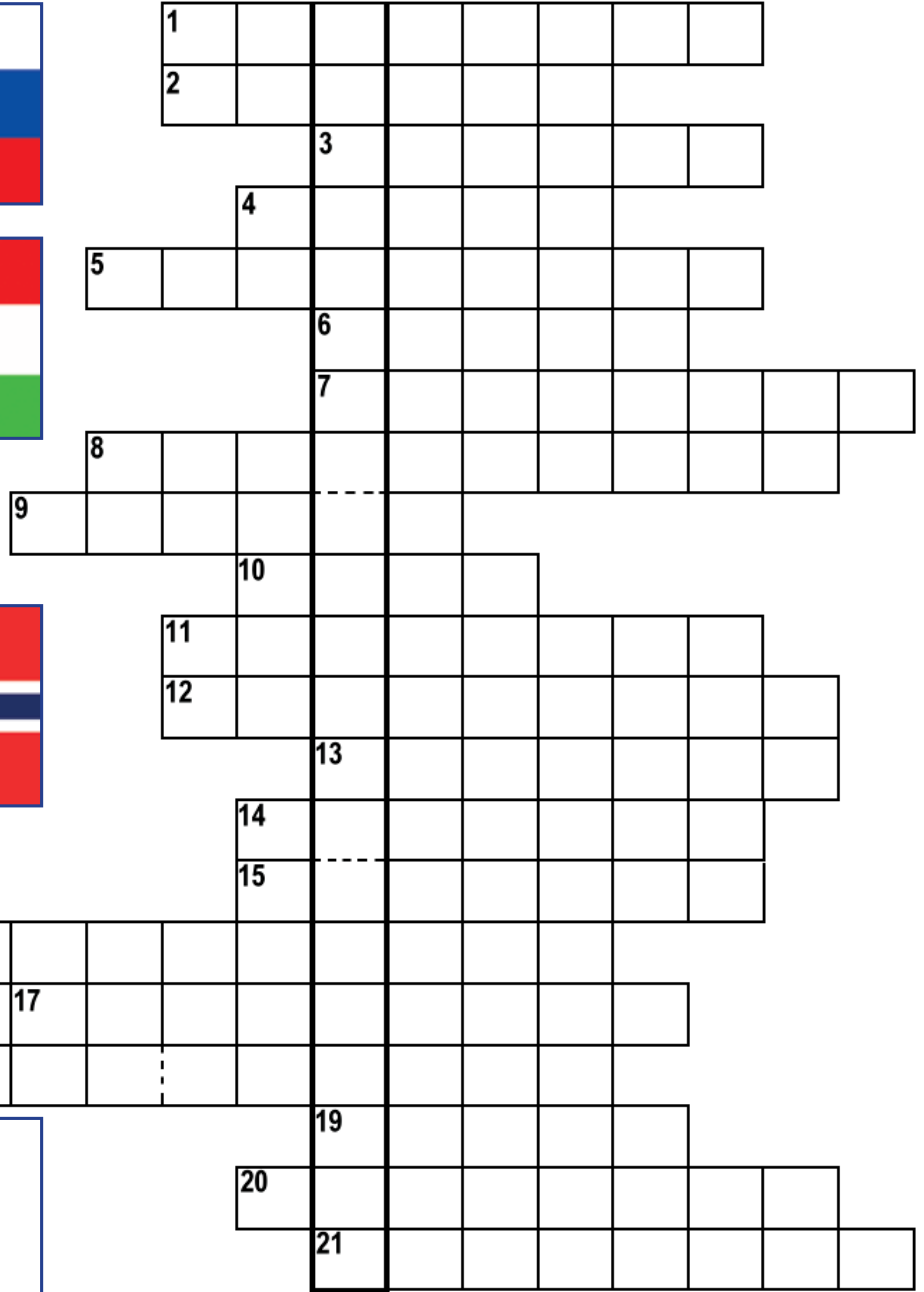
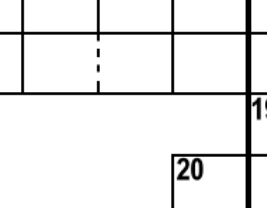
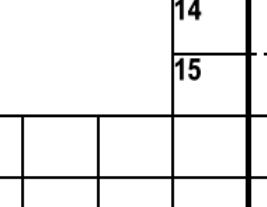
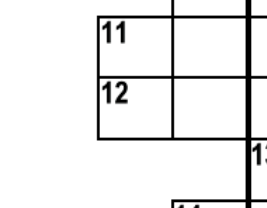
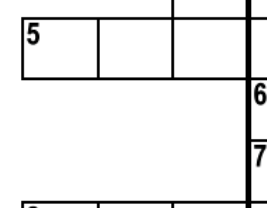
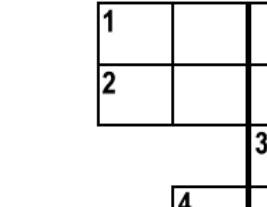
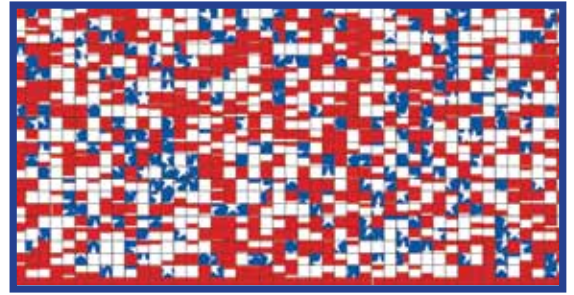
Avtorji risbic:

1. Jure Tomašič, 4. b
2. Vanesa Pungaršek, 4. b
3. Maj Mahorič, 2. b
4. Oskar Hodnik, 1. b
5. Nina Kekec, 1. b
6. Tara Kloar, 2. b
7. Sara Desku, 4. b
8. Nik Tavčar, 3. b
9. Martin Marinkovič Borovnik, 2. b
10. Alen Nikl, 2. b
11. Ela Vidovič, 1. b
12. Iva Prša Đerič, 4. b

SLIKOVNA KRIŽANKA

Prepoznaš zastavo na sliki? Iz zastave ene najbolj znanih držav na svetu smo naredili sestavljanke. Če želiš ugotoviti, katero zastavo iščemo, reši križanko.

Pripravila: Sven Kokol Vuksanović
in Niko Kaučević, 9. a

ENERGETSKA SANACIJA NA OLGICI

Monja Sabotin in Maša Travnikar Preac, 7.a

V tem šolskem letu se je na naši šoli pričela že dolgo pričakovana energetska sanacija šole, v okviru katere so (in še bodo) zamenjali in obnovili nekatera okna ter obnovili del fasade. Medtem ko so dela na Cafovi ulici bolj ali manj že gotova, se nadaljuje tudi menjava oken na Prešernovi ulici in obnova dela fasade na dvoriščni strani.

Prav tako bodo obnovili naša vhodna vrata, ki so jih tako v začetku januarja odpeljali na Lesarsko šolo Maribor – Višjo strokovno šolo, kjer potekajo restavratorska dela v okviru projekta »Olgičina vrata učenosti«. Dela bodo končana predvidoma sredi aprila.

Sedaj upamo samo še na lepo vreme, da bodo lahko delavci opravili svoje delo brez kakšnih večjih motenj. Učenci pa se že veselimo, da nam bo v šoli toplo ter da bo naša Olgica zasijala v novem še lepšem videzu.

DAN ŠOLE

Dan šole je poseben dan v življenju in delu šole. Na Olgici smo ga prvič praznovali ob poimenovanju šole v ustanavljanju v OŠ Olga Meglič. Ob dnevu šole, ki ga praznujemo vsako leto novembra, navadno pripravimo posebno prireditev, na kateri skozi rdečo nit publiki pokažemo vso našo ustvarjalnost. Pobrskali smo po fotografskem arhivu naše Olgice, da vam ponudimo nekaj utrinkov od začetka do danes.

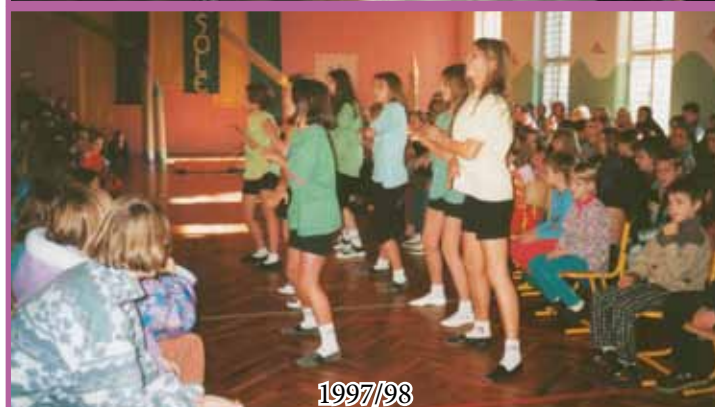
1981/82

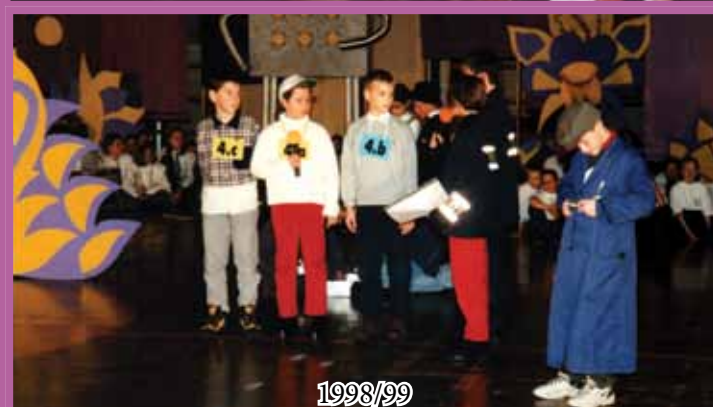
1988/89

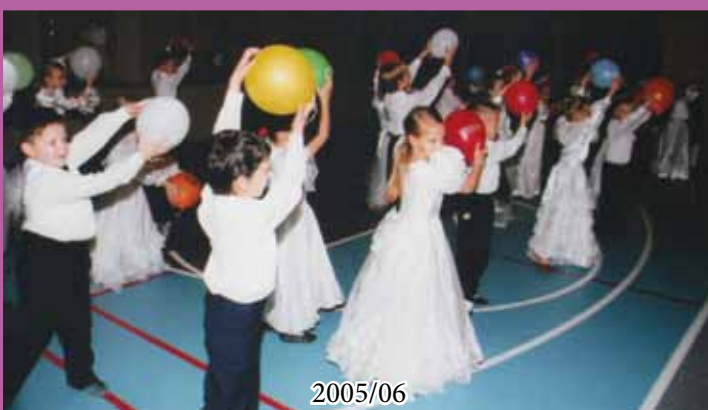
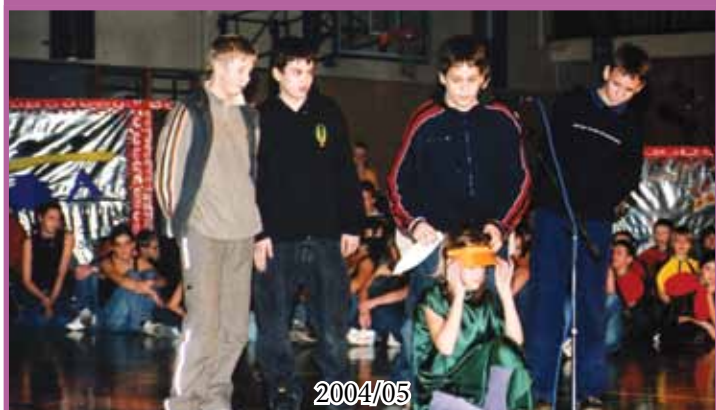
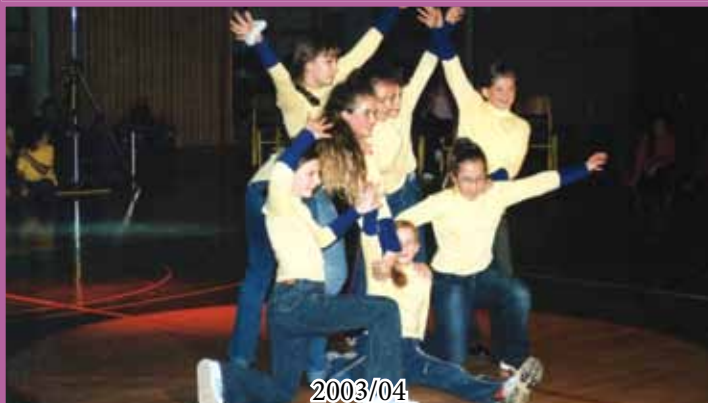
1995/96

1997/98

1998/99

ZOBJE

Bruno Bali, 3. a

Moji zobje so zdravi,
saj jih umivam na način pravi.

Ščetka in pasta po vsaki jedi,
pa so beli kot severni medvedi.

Zvečer pa še zobna nitka,
pa je proti bakterijam dobljena bitka.

ŽIVALSKA PRAVLJICA – GOZDNE ŽIVALI IN KOBILICA

Zarja Malovič, 5. a

Nekega pomladnega dne so se gozdne živali odločile, da gredo v gozd po zalogo hrane za zimo. Že po nekaj minutah so se odpravile v gozd. Živali so garale, medtem ko je mimo priskakljala pojoča kobilica. Vsem se je smejala in jih zbadala in tako je bilo vsak pomladni dan do zime. Nekega zimskega dne so se živali zbudile in šle po hrano, potem pa so na kožuhu začutile hladni veter, kapljice in naenkrat je začelo snežiti, vedno bolj in bolj. Vse živali so se skrile v brloge, kobilica pa ni imela kam. Čez poletje, ko so druge delale, se je ona samo smejala in ležala. Tisto noč so se vse živali zbrale pri srni. Kobilica pa je po snegu in vsa premražena hodila naokoli in iskala druge živali. Bila je pri medvedu, zajcu, ježu, jelenu, lastovici...in na koncu je še prišla do srne. Tam so bili vsi, zato jih ni našla doma. Že od daleč je vohala slastno večerjo. Vstopila je in rekla: »Oprostite, da sem vas zbadala, da sem grdo govorila o vas in se vam smejala, ampak potrebujem prenočišče in hrano, ker sem zelo lačna«. »To je tvoj problem,« je rekla srna, »jaz te nimam kam dati«. Kobilica je vsa žalostna odšla. Ko je odhajala, je za sabo zaslišala glas srne: »Čakaj! Če nam boš celo zimo delala družbo in nam pela, lahko ostaneš pri meni, jaz pa ti bom pripravila posteljo in ti ku-

hala. Kobilica je skočila noter in se zahvaljevala še cel dan. Od takrat naprej kobilica nikoli več čez poletje ne poseda. Vedno si najde lepo zalogo hrane za čez zimo.

slika: Nina Markež, 2. b

INVALID IN NJEGOVA ŽIVAL

Ela Gašparič, 3. a

Moj prijatelj Vid je invalid. Doma ima domačo žival, drobnega glasnega psička z imenom Kiki.

Kiki se rad igra z Vidom. Vid vsak dan pelje Kikija na sprehod. Kiki je pripet na vrvico in rad pije vodo. Na sprehodu večkrat vidita race. Nese ta jim kruh. Kiki skače za racami, kljub temu da mu Vid ne pusti. Po sprehodu gresta domov. Vid je vesel, da ima Kikija, ker je njegov najboljši prijatelj.

slika: Martin Marinkovič Borovnik, 2. b

NAŠA MUCA

Nejc Rijavec, 2. a

Naša muca črno bela,
cel dan bi na kavču presedela.
Malo bi se še igrala,
tekala, kaj razmetala,
potem bi utrujena zaspala.

SLONČEK BONBONČEK

Lina Malinger, 2. b

Slonček balonček
natika okrog,
najde bonbonček
in trobi na rog.

Mmmm... Všeč mu je
tale bonbonček.
Zato nam z veseljem
pove, da zdaj bo
bonbonček in ne
slonček balonček!

slika: Nina Markež, 2. b

MARSOVCI

Nejc Strašek, 3. a

Marsovci veseli, malo so debeli.
Jedo mandarine, ne manjka jim kisline.

Največkrat kričijo, a se ne bojijo!
Za zajtrk jedo marmelado,
prevečkrat privoščijo si čokolado.
Pišejo z rokami, popraskajo pa se z nogami.

Na Marsu imajo slavo, včasih pa veliko razstavo.

slika: Nel Cartl, 2. b

RIBA, RIBA, RIBICA

Laura Bricelj Čelan, 2. a

Riba takšna in drugačna,
včasih hitra, včasih lena.
Riba, riba, ribica,
moja vodna je prijateljica.

slika: Kaja Golob, 3. b

VEVERICA

Daša Veldin, 2. b

Jaz sem veverica,
ti pa ne.
Jaz imam na ušesih čopke,
ti pa ne.
Jaz imam velike oči,
ti pa ne.
Jaz imam košat rep,
ti pa ne.
Jaz lahko lovce pretentam,
ti pa ne.

MESTO IZGUBLJENE SVETLOBE

Mojca Pulko, 5. b

Nekoč je bilo naše mestece najbolj svetlo v celi galaksiji, ampak nato se je zgodilo. Naš čarovnik ni imel več moči, da bi naše lučke v mestecu svetile. To moč mu je ukradla zlobna čarovnica. Ta pride vsak večer, ko zaide sonce, in krade dragocene stvari. Čarovniku je ukradla moč, ostala mu je le še ena samcata iskrica. Naš Plamenec je bil dobrosrčen, prijazen, ljubezniv in še vse to, kar spada zraven. A tega ni imel dolgo, saj je čarovnica ukradla tudi njegovo srce. In tako smo se odločili, da bomo s skupnimi močmi premagali čarovnico. Živela je v starem temač-

nem gradu. Za stražo je imela groznega zmaja. Samo najpogumnejši so se borili z njim, če so si le upali. Moj prijatelj Sij je imel napoj za neustrašnost in pogum. Dal ga je meni, vili Lučki. Spila sem ga. Postala sem velika in neustrašna, ampak to je bilo dovolj le, da premagam zmaja. Kaj pa čarovnico? To pa ne bi šlo, saj ima ta čarobne moči. Ni nam bilo jasno, zakaj rabi čarovnica Plamenčevo srce, saj on ni hudoben, prav nasprotno. Odločili smo se, da čarovnico premagamo z zvijačo. Do njenega okna naju je ponesel Plamenec. Seveda nas je takoj opazil zmaj in ker sem bila še zmeraj neustrašna, sem ga, kot bi tlesnil s prsti, pokončala. Po sebi smo polili Sijev napoj za nevidnost in neslišnost. Podnevi je čarovnica spala, a imela je varovala. Ker smo bili nevidni in neslišni, nas čarovnica ni opazila; veke smo ji previdno premazali z napojem za pozabljivost. Zbudila se je, ni pa vedela, kdo je in kje je. Ker torej ni vedela ničesar, smo jo enostavno prepričali, da nam je vrnila moči. V naše mesto se je spet vrnila svetloba. Jaz sem se vrnila nazaj v svojo dušo in sem spet normalna. Vse je po starem. Za čarovnico pa nimam pojma, kje je in mislim, da tega še tudi sama ne ve.

slika: Nika Fridauer, 7. a

MOJ PRIJATELJ JE DRUGAČEN

Matic Rutar, 3. a

Moj prijatelj je drugačen. Ne zna dobro govoriti. Ime mu je Nejc. Obiskuje šolo s prilagojenim programom. Zelo je močan in zelo dobro skače na trampolinu. V prostem času hodi v šolo za jahanje in je zelo dober jahač. Skupaj rada hodiva v gozd. Tam nabirava kostanje. Težko je biti invalid, zato mu vedno pomagam, ko me prosi za pomoč.

slika: Tara Kloar, 2. b

ZIMA

Neja Gajzer, 2. b

Zima, zima je prišla
v našo malo hišico.
Deklica jokala,
hišica se tresla je.

Zapadel je sneg,
pobelil je breg.
Snežak že stoji,
deklita pa se smeji.

slika: Lia Kampl, 4. b

VŽIGALICE NISO IGRAČA

Nejc Strašek, 3. a

Miha je sam z očetom živel v majhni vasi med gozdovi. Bil je edini otrok na vasi. Očetu je pomagal pri kmečkih opravilih. Imel je malo prostega časa. Ko ga je imel, se je igral sam. Nekoč se je igral z vžigalicami. Ker je vedel, da je igra z vžigalicami nevarna, se je skrivil v kozolec. V lesenem kozolcu je bilo veliko suhe krme za živali. Miha je z vžigalicami zanetil velik požar. Pri gašenju požara so pomagali vsi sosaščani, prebivalci sosednjih vasi in gasilci. Z veliko napora so uspeli pogasiti ogenj. Kozolec je zgorel do tal. Sosedje in dobri ljudje so Mihu in njegovemu očetu pomagali zgraditi nov kozolec. Zgodba opisuje resničen dogodek.

slika: Nejc Rozman, 3. b

slika: Ela Milošič, 3. b

ČAROBNO PERO

Ela Holc, 2. b

Čarobno pero zna pisati zelo lepo. Ko pišem z njim, se začudim, ker se zelo malo potrudim. Črke, besede, povedi zletijo v knjigo po abecedi. Tako dan za dnem s čarobnim peresom napišem vse, kar vem.

KLARA IN ČAROBNO PERO

Neja Gajzer, 2. b

Nekoč je živela deklica z imenom Klara. Imela je pisalo, ki ni bilo običajno. Bilo je čarobno pero, ki je bilo svetleče kot zvezde na nebu. Pero je znalo tudi samo pisati. Klara je peresu le ukazala: »Ljubo pero, piši, piši in ustvarjaj!« In pero je začelo pisati. Klara je spet dejala: »Ljubo pero, hitro, hitro ustavi se!« Pero je prenehalo pisati. Pero in Klara sta bila prijatelja.

slika: Špela Hrnčič, 7. b

ZASPANEC

Nik Tavčar, 3. b

Nekega jutra sem se zbudil, ko je do mene skozi odprto okno priletela

ptica. Začela je govoriti: »Zbudi se, zaspanec. V šolo boš zamudil.« Zares sem se začudil. Nisem vedel, da lahko ljudje razumejo živali ter živali nas. Ptici sem rekel, da nimam prevoza. Šolski avtobus je že odpeljal. Če pa grem peš, bom zamudil pouk. »Brez skrbi. Zunaj te čaka hitri gepard, ki te bo odpeljal v šolo,« je rekla ptica. In res me je pred vrati čakal hitri gepard. Odpeljal me je v šolo in tako sva postala najboljša prijatelja.

REKLAMA

Nika Urek, 5. a

Reklama privlači vse ljudi, da bi kupili izdelke vsaj tri. Reklama se smeji na glas in naredi en velik špas.

Pri nas doma visi reklama, ki je čisto prava drama. Če reklama zaživi, to se meni dobro zdi.

Vsak si nekaj res želi, za to reklama poskrbi. Če to na primer šminka je, na plakatu znajde se.

Zato imamo jih doma, da nastane pesmica. Končno prišel je tisti čas, da reklami rečemo »oglas«.

slika: Ina Skaza, 7. b

LETNI ČASI

Lia Kampl, 4. b

Tisoč luči pozimi smo prižgali,
da zlo s sveta bi pregnali.
Po hribu smo se dol spustili
in v gostilni čaj popili.

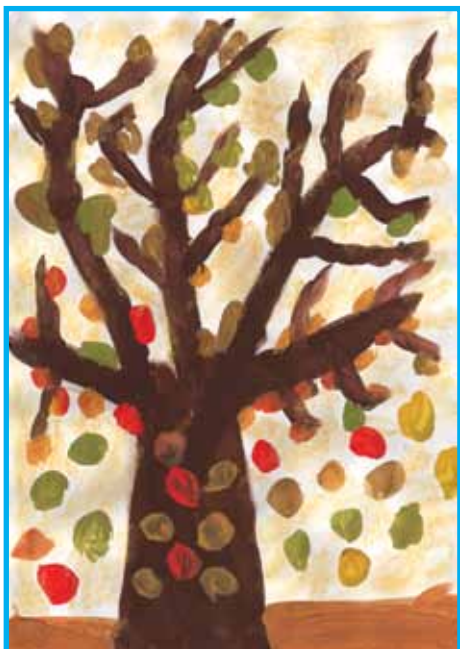
Spomladi ptički pojejo lepo
in vsi na delo že gremo.
Sonce nam sije
in dež tudi lije.

Poleti se že vsi noro veselimo,
ko kdo zakliče: »Dajmo, v vodo sko-
čimo!«
Plavamo, plavamo in čofotamo,
nato se na sladoled podamo.

Jesen je čudovita, to se ve,
jež v gozdu po ozimnico si gre.
Barve dreves so lepe prav vse,
a vsaka po sebi še lepša je.

Pomlad, poletje, jesen, zima,
to letni časi so in vse se rima!

slika: Vinkler Tim, 3. a

RAZDRTO PRIJATELJSTVO

Janja Topolnjak, 6. a

Imam veliko prijateljev in predvide-
vam, da jih imate tudi vi. So pa tudi
takšni dogodki, ko se prijateljstvo za

slika: Aleja Horvat, 2. a

nekaj časa razdre. Prav to se je zgo-
dilo meni.

Bilo je lepo jutro. Bila sem v sobi,
v šolo nisem šla, saj je bila sobota.
K meni naj bi prišla moja prijate-
ljica Nuša. Bližal se je popoldanski
čas in Nuša je prišla. Skupaj sva se
igrali, gledali televizijo in se pogo-
varjali. Nato sva se šli igrat v mojo
sobo, kjer imam veliko stvari, med
njimi tudi dnevnik, knjige, računal-
nik ... Mama me je poklicala v ku-
hinjo, zato sem odšla iz sobe. Nuša
pa je bila zelo radovedna, nagajiva
in zelo rada se šali na drug račun.
Medtem ko me ni bilo v sobi, je
Nuša malce raziskovala, kje imam
kaj. Vstopila sem v sobo, Nuša pa
se je smejala in rekla, da mora do-
mov. Rekla je samo »Adijo« in že
je ni bilo več. Nič mi ni bilo jasno.
Malce sem bila žalostna, a nič zato,
najbrž se ji je kam zelo mudilo. Bil
je večer, bila sem zaspana, zato sem
odšla spat. Prebudila sem se v novo
jutro. Dogovorjena sem bila s tremi
prijateljicami. Dobile naj bi se pred
mojo hišo. Dogovorjene smo bile
ob desetih, ura pa je bila že 10.15.
Pogledala sem v desno in opazila
štiri punce. Bile so moje prijateljice
in zraven je bila tudi Nuša. Prišle so
do mene in se smejale, da imam v
sobi dva velika plišasta medveda.
Bilo me je sram in občutila sem
solze v očeh. Najbolj se je smeja-
la Nuša. Moje tri ostale prijateljice
so se kar naenkrat nehale smejati.
»Veš,« so mi rekle, »tudi me imamo
veliko plišastih igrač.« Malo sem
bila pomirjena. »Moramo domov,«
so rekle, me objele in odšle. Ostala
je Nuša in rekla, da ji je zelo žal, ker

slika: Hana Holc, 4. a

je novice prenašala naokrog. Opra-
vičila se mi je in me objela. Tudi jaz
sem jo objela. Sklenili sva, da novic
druga o drugi ne bova več prenašali
naokrog.

Pobotali sva se in sklenili, da se ne
bova več nikoli kregali. In res, še da-
nes sva prijateljici.

KOKICA POKICA

Kajetan Kelnerič, 3. b

Mala Kokica Pokica
je naša nagajiva
in igriva kokoškica.

Vsi smo jo lovili,
da bi v peč jo položili,
pa nam je ušla.

»Kaj pa naj se zdaj
v peči peče?« mama stoka,
da vsa mokra je od joka.

slika: Filip Berghaus, 3. b

KAKO SMO ZAKORAKALI V LETO 2015

Miha Godicelj, 5. a

Po slabih dveh mesecih od jesenskih počitnic smo dočakali težko pričakovane novoletne počitnice. Toda nisem ostal brez učenja, tudi domače naloge ni bilo malo, ampak počitnice mi je polepšal obisk Bohinja. Na božični večer smo pri sorodnikih imeli večerjo, nato smo odšli domov. Zjutraj so nas pod smrečico čakala darila. Mene je čakala družabna igra, ki sem se je zelo razveselil. Čez nekaj ur smo se odpravili v Celje k sorodnikom. Tam smo pojedli kosilo, malo poklepetali in se odpravili nazaj domov. Ker je bil božič, z bratom nisva odprla zvezkov. Naslednji dan ni bil poseben. Jedel sem, spal, se učil, delal domačo nalogo, bil pred TV-jem in igral računalnik. Tudi naslednji dan ni bil nič drugačen, le da je bila na sporedu zadnja oddaja »Moja Slovenija« in eden mojih najljubših filmov »Sam doma«. Po filmu sem bil prav vesel, kajti zunaj je snežilo. Po zajtrku sem šel ven na sneg. Z atijem in Žigom smo se lotili kidanja. Gledal sem še Mazejevo, ki je s 13. mestom po prvi vožnji razočarala. Potem smo šli k babici, kjer naju je znova čakalo veliko snega. Vzela sva lopate in začela kidati. Po kosilu smo znova navijali za Tino, ki je končala na 7. mestu. Ko smo prišli domov, sem spakiral za Bohinj in raznosil voščilnice po ulici. Ker imamo prijazne sosede, sva z Žigom dobila tri milke, dve čokoladi in doma

slika: Tajda Ljubec, 9. b

pečene piškote. Naslednji dan smo se veseli zbudili, ker smo nestrpno čakali štiridnevni izlet v Bohinj. Načrte bi nam skoraj prekrizala prazna guma, a sta se ati in Žiga odpeljala do mehanika, jaz pa sem pred TV-jem videl odličen nastop Mazejeve v prvi vožnji. Ko sta se ati in Žiga vrnila, smo hitro dali kovčke v avto in se odpravili proti Bohinju. Za eno uro smo se ustavili v Ljubljani, kjer smo pojedli pico in se sprehodili po praznično okrašenem mestu. Ko smo prispeli do našega hotela Jezero v Bohinju, sva se z Žigom preoblekla v športno opremo in se odpravila v fitnes. Toda nisva dvigovala uteži, ampak igrala namizni tenis. Ko sem se vračal v sobo, sem videl mami, ki se je odpravljala v fitnes. Tudi midva sva odigrala nekaj partij namiznega tenisa. V naslednjih dneh smo veliko smučali in uživali v druženju. V Bohinju sem zares zelo užival. Z veseljem bi ostal še kakšen dan.

slika: Emma Sartor, 2. a

OD ČUDEŽA GODCEM ROKE SO ZASTALE

Jaša Bojnec, 8. b

V Ljubljani se je v nedeljo na Starem trgu pod zeleno lipo odvijal ples, igrali smo na različne instrumente in vse je bilo veselo. Tudi jaz sem bil tam, igral sem na trobento in bil sem že zelo utrujen.

Na plesu so se zbrale vse lepote Ljubljane, najlepša med njimi pa je bila Uršika. Vsi fantje so skakali za njo, ampak ona je vse odvrčala. Nobeden ni vedel, kdo bo kos tej mladi

slika: Blaž Polanec, 9. b

lepotici. Pozno zvečer pa je na ples prišel zal mlad fant. Imel je bele rokavice, na glavi je imel velik cilinder, nosil je belo srajco, črno obleko in črne hlače. Bil je prijazen in vsem je podajal roko. Prišel je do mene in me pohvalil, da dobro igram. Usedel se je za rumeno mizo in iskal plesalko. Tudi Uršika je iskala pravega plesalca. Zagledala je prav njega in takoj se je zaljubila vanj. On je to videl, zato je pristopil do nje in jo vprašal, če hoče plesati. Uršika se mu je sladko nasmejala in prikimala. Začela sta plesati in plesala sta tako hitro, da je zgledalo, kot bi ju nosil vihar. Nobeden ni mogel verjeti svojim očem. Urškin soplesalec je zavpil, da ne mara naše glasbe. Tega res nismo pričakovali, saj nas je prej tako hvalil. Priklical je nevihto, vse je začelo šumeti, začel je pihati močan veter. Še najpogumnejši mladeniči so se ustrašili in poskrili. Neurje je prevrnilo vse mize in stole, uničilo instrumente, nekatere je celo odpihnilo v Ljubljano. Urška se je zbala, ni vedela, kaj naj stori, on pa ji je mirno zašepetal na uho, da se naj ne boji, ker je to priklical on. Uršika in njen soplesalec sta se vrtela vedno hitreje in vedno bolj sta se oddaljevala. Nekateri mladeniči so drveli za njima

slika: Aldina Clarisa Ban, 8. a

in Urško poskušali rešiti, vendar sta bila prehitra. Urška ga je prosila, da bi se malo ustavila, da si lahko odpočije, vendar on tega ni želel, saj je vedel, da imata še dolgo pot do bele Turčije. Odšla sta v neznano, nekateri čolnarji so videli velik vrtnec, a Uršike ni videl nobeden več.

Vsi smo bili v šoku, noben ni vedel, kaj se je pravzaprav zgodilo. Kasneje smo izvedeli, da je bil to povodni mož. Nekateri so pripovedovali, da je povodni mož Urško utopil, drugi, da jo je odpeljal v svoj podvodni grad. Meni pa se zdi, da je povodni mož prišel na ples, da bi odpeljal Urško, ker je bila tako prevzetna in razuzdana in prav je tako.

slika: Iva Prša Đerić, 4. b

DRSALIŠČE

Učenci 5. a

5. a na drsališču bilo je kot v zabavišču. Čevlje smo si vsi sezuli, se v drsalke preobuli.

Po ledu smo se zapodili, srečni smo se vsi lovili. Res to hitro je minilo, v šolo se nam je mudilo.

Ko v šolo smo prišli, smo se kar prestrašili. Pred nami jelka je bila, lepa in okrašena vsa. Veselo peli smo vsi, silno se zabavali. Tako zaključil se je dan 5. a je že zaspan.

slika: Vita Lazić, Sara Desku, 4. b

PRAVO PRIJATELJSTVO

Andrej Majnik, 6. a

Se vam je že kdaj zgodilo, da ste se sprli z najboljšim prijateljem? No, meni se je. Z Žigom sva sicer prijatelja, ampak tudi prijatelji se sprejo. Bilo je nekega hladnega dne, spomnim se, da je bila prvo uro športna vzgoja. Z Žigom sva se pri ogrevanju pogovarjala, kaj misliva, da bomo počeli. Igrali smo košarko. Bil sem Žigov nasprotnik. V želji po zmagi sva se neprestano potiskala. Zmagala je ekipa, v kateri sem bil jaz. V slačilnici sem ga žalil, kako slabo meče

slika: Jure Kekec, 7. b

slika: Nika Fridauer, 7. a

in začel se je prepir. Tisti dan se več ni pogovarjal z mano, prav tako naslednji dan. Začel sem se zavedati, da sem ga užalil. Bil sem žalosten in jezen sam nase. Vsakokrat, ko sem prišel do njega, da bi se mu opravičil, je on odšel. Nisem več vedel, kaj naj storim, zato sem se obrnil na mamo. Odgovorila mi je, da če sva prava prijatelja, se bova pobotala. Vendar ni bilo tako. Ko so nekateri sošolci zmerjali Žiga in sem se mu jaz postavil v bran, je rekel samo, da če ga branim pred tem, kar mislim tudi sam, se sploh ni potrebno truditi. Nekega dne, ko pa je na šolskem dvorišču grdo padel pri igri nogometa, so ga vsi samo gledali in mu govorili, naj že vstane in potrpi. A iz kolena mu je začela teči kri. Pomagal sem mu tako, da sem mu nudil oporo pri hoji do umivalnika, da bi si izpral kri.

Od tistega dne naprej z Žigom veva, da se prijatelji kdaj tudi sprejo, a če so pravi prijatelji, se spet pobotajo. Naučila pa sva se tudi, da prijatelja spoznaš v nesreči.

slika: Lia Kampl, Iva Prša Đerić, 4. b

Olgica ustvarja

Lara Peklar, 9. b

Jaki Kovač, 9. b

Miha Magdič, 8. b

Naja Fridl, 5. a

Ina Gajzer, 8. b

Ajda Podgorelec, 9. a